

még ezen az estén befejeződött, mert mikor csavargásomból hazaérkeztem, úgy elverték, hogy örökre lemondtam a varietélpályáról.

Most már újból csak zenével foglalkoztam. Tizennégy éves voltam, amikor egy indulót írtam, amelyet a Zipser és König kottakiadó cég vásárolt meg részben készpénzért, részben jelentékeny számú kottáért, húsz forint értékben. Az öreg Zipser bácsi Árminnal, a híres német komikussal szöveget íratott hozzá és az első számom egész szép sikert aratott. *Hogy miről szól, azt nem tudtam, miután abban az időben még egy árva szót sem értettem németül.* Zeneszámomat — amely hat kiadást ért meg — azonban annál többet hallottam cigánybandáktól és a női zenekaroktól a kávéházakon kívül, mert arra már nem volt pénzem, hogy mint vendég hallgathassam végig.

A zenészek, amikor a számomat játszották, nem is sejtették, hogy a kint ácsorgó suszterinasok és cselédek között áll a „nagy szerző”,

aki ennek ellenére olyan boldog volt akkor, mint azóta soha.

Első honoráriummomom megvettem Bach „Wohltemperiertes Klavier” című művét, amelyet azóta is őrzök. Szüleim beiratták a Budapesti Zenekedvelők Intézetébe, amelynek Bellovich Imre volt az igazgatója. Tőle, Ággházy Károlytól és Waldbauertől nyertem el tanulmányaimat.

Nem operettemlőként nevelkedtem fel, hanem a legkomolyabb muzsikán.

Tizennyolc éves koromban fejeztem be zenei tanulmányaimat, amikor is, mint zongoraművész turnékra jártam, leginkább Ney Dáviddal. Tizenkilenc éves koromban az operaházi zenekarba szerződtem vadászkürtösnek, ahol rajtam kívül akkoriban még csak két magyar tagja volt a zenekarnak: Pichler Elemér és Rauscher István.

Közben be kellett vonulnom önkéntesnek és mikor leszolgáltam az egy évet, magánkorrepetitor lettem. A következő évben a debreceni színházhoz szerződtem karmesternek, majd később Szegedre kerültem át. Ezerkilencszáztizenháromban — rögtön a megnyitáskor — a Király Színházhoz kerültem karmesternek, ahol csekély

Vincze Zsigmond — ma

megszakítással mindmáig dolgoztam. Itt mutatták be első háromfelvonásos operettemet, a „Tilos a csók”-ot, amelynek külföldön is nagy sikere volt. Gyors egymásutánban kerültek színre a „Léni néni”, majd a „Limonádé ezredes”, mikor kitört a háború és elvittek katonának. *Bakonyi Károlynak* köszönhettem, hogy nagy nehezen át helyeztek Pestre az egyes honvédekhez és itt alkalmam nyílt újból dolgozni. Bakonyi ugyanis ragaszkodott ahhoz, hogy a „Mágnás Miska” című operettjét én dirigáljam. Ez volt életem legfárasztóbb időszak. Reggel ötkor már ki kellett rukkolni, délelőtt próbáltunk a Király Színházban és bizony *alig maradt időm.*

Igazán dolgozni csak a háború után tudtam, amikor minden évben egy-egy új operett írhattam. Erre az időre esik a „Cigánygrófnő”, a „Hamburgi menyasszony” és a „Gárdista”. Sorban a következő volt „Az erősebb” című egyfelvonásos operám, amelyet az Operaház mutatott be és amelynek ebben az évben lesz a felújítása. Azután megint operettek következtek: az „Anna bál” és az „Aranyhattyú”.

Az „Anna bál”-nak különben most ősszel lesz Frankfurtban a premiérje, amelyre néhány újabb számot is komponálok. A férfi főszerepét ott is

Nádor Jenő fogja énekelni, remélem ugyanolyan sikerrel, mint itthon. A legkedvesebb munkám azonban, ami legjobban a szívemhez van növe, a legújabb zenés darabom. „Aranyszőrű bárány” a címe, amelynek szövege *Móra Ferenc* hasonló című verses elbeszéléséből készült.

Premiérje Szeged város kérésére karácsony előtt lesz Szegeden és csak azután kerül sor a pesti bemutatóra.

Átvitorláztam eddigi működésem alatt a színházi világ óceánját, de

be kell vallanom, hogy eddig még nem értem partot.

Külföldi kollégáim saját házukban vagy birtokukban élvezik munkájuk eredményét. Én azonban minden anyagi javadalomtól mentesen „sütkérezem a dicsőségben”. *Azonban még mindig reménykedem, hiszen van időm rá.* Egy gondtól mindenestre megszabadultam: felneveltem a gyermekeimet. Az ő munkájuk, a sikerük az egyetlen honorárium, ami megelégedéssel tölt el. Ennél nagyobbát ugysem kaphatok az életben...

Sz. Ö.

Mary Eaton (középen) és két filmgőrl egy beszélőfilmben

Helena Benda amerikai filmszínésznő új szerepében (Foto M-G-M)

WERBEZIRK ÉS TÁRSAI *

A metropolisok lakója hozzá van szokva külföldi művészek vendégszerepléséhez és nem lepődik meg túlságosan, ha akár a pesti színházak plakátjairól is világhírű nevek mosolyognak le rá.

Ilyenkor, szezon elején még az indulás lázában a hangversenyirodák rengeteg külföldi művészt kötnék le, párnázott ajtajú igazgatói irodák mélyén külföldi turnékról tárgyalnak, igen sok idegen név röpköd a levegőben, mint akik az elkövetkező színházi szezonban minden bizonnyal el látogatnak Budapestre.

Előre nem lehet megjósolni, hogy ezeknek a vendégszerepléseknek ez évben milyen sikereik lesznek. Pest szeszélyes, kiszámíthatatlan, spleenes város — ki tudja, hogyan fogja fogadni eddigi kedvenceit? Egy azonban bizonyos. Az idei külföldi vendégszereplési programban

van egy szám, amelynek előre megjósolhatóan tomboló sikere lesz.

Három európai hírnévű művésznő közös turnéjáról van szó.

A három primadonna: Gizella Werbezirk, a felejthetetlen tehetségű vígjátéki színésznő.

Hansie Niese, a német operett hőskorának legnagyobb primadonnája.

A harmadik Kmochné, nekünk pestieknek örök kedvencünk, aki nemcsak hogy a pesti színpad őskorának küzdő hősnője volt, hanem ott állt már akkor is a magyar színpad deszkáin, amikor ez a város még gyermekcipőben járkált és az elsők között volt, aki lelépett a német varieték, tingli-tanglik deszkáiról, hogy magyarul játszassék. Klasszikus alakítások emlékei nem kísérik Kmochné nevét, mégis joggal lett kedvence annak a publikumnak, amely mindig olyan kitörő örömmel köszönti ezt a nagyserű színésznőt.

Tehát ez a három színésznő indul most közös turnéra. Az ötlet Werbezirk agyában fogamzott meg, aki arra gondolt, hogy amikor minden lokális sikerű kis színházi csillagocska külföldi turnéra indul, miért ne menjenek

ők is, akik végeredményben is nem „bolygók”, hanem stabil állócsillagok a színházi égbolt planetáriumában. Összeült hát Hansie Niesével, megállapították a közös turné programját és a tárgyalásokba levélileg, telefonon, de személyes megbeszéléssel is belevonták Kmochnét is. Miután azonban Kmochné minden este játszik a ligeti Feld-darabban és így nem tudott volna felutazni Karlsbadba, ahol a Werbezirk—Niese—Kmochné-turné főhadiszállása van, hát

Werbezirk és Hansie Niese a múlt héten lerándultak huszonnégy órára Budapestre és a legszigorúbb inkognitóban mindent megtárgyaltak Kmochnéval

a ligeti tejszarnok árnyas fái alatt (tudták, hogy itt azután senki nem keres világhírű primadonnákat), estére pedig már utaztak is vissza.

A turné részletes programját egyelőre még a hét titkok fátyla és pecsétje őrzi. Annyi bizonyos, hogy a turné műsorán a három primadonna legnagyobb sikerű darabjai lesznek, próza és operett vegyesen. Ezek a darabok egyúttal híven vissza fogják tükrözni az elmúlt és soha vissza nem térő évtizedek életét, hangulatát, örömet és vígságát. Egy darab történelem lesz az a műsor, mint ahogy nem vitás, hogy ezeket az előadásokat mindenki meg fogja nézni, aki az elmúlt negyvenötven esztendő alatt csak egyszer is gyönyörködött Gizella Werbezirk komikai alakításában, Hansie Niese énekében és operettjátékában vagy Kmochné érdes humorában.

A turné egyelőre csak európai körútra indul, de ha sikerük lesz, úgy tervezik, hogy

Amerikába is áthajóznak.

Nem vitás, hogy bárhol is állapodjanak meg: a nézőterek széksorait leginkább fehérhajú öreg bácsik és halkszú öreg anyókák fogják megtölteni, ak a „fiatal” Werbezirk emlékének felidézésével a saját fiatalságukra fognak visszaemlékezni.

Puliszkák „idegenforgalma” * avagy BÁRSONY ISTVÁN KÜLÖNÖS FOGADÁSA *

Az egyik körüti kávéház teraszán az elmúlt napokban nagyobb művész-társaság ült együtt. Beszélgettek és közben az előttük fel-alá hullámzó járókelőket nézték.

— Megvan a szokásos Szent István-napi idegenforgalom — mutatott *Lengyel József* a járókelők között mind sűrűbben felbukkanó falusiakra, — csak az a baj, hogy a pesti közönség nem méltányolja őket és ugyanolyan tanácstalanul állnak a nagyváros for-gatagában, mint anno dacumal Göre Gábor bíró uram a fagyfalt előtt, ami-ről nem tudta, hogy eszik-e vagy isszák.

— Ne hidd azt, te Jóska — fordult feléje *Bársony István*, — ma már más a helyzet. A vidékieket igenis megbecsülik Pesten és ha hajlandó

vagy fogadást tartani, bebizonyítom neked igazamat.

— Hogyan?

— Felöltözünk feleségemmel pa-rasztruhába és végigjárjuk Pestet, mint idegenek. Tíz üveg pezsgőbe fogadok veled, hogy mindenütt szeretettel fog-nak fogadni.

— All right! — csapott *Bársony István* tenyerébe *Lengyel József* — áll a fogadás.

Másnap reggel a Baross téren a Keleti pályaudvar felől lassú, kimért léptekkel baktatott a város felé egy bajuszos szép szál parasztember fiatal feleségével. Első útjuk az ucca köze-pén álló rendőrhöz vezetett.

— Ne zavarj, apjuk, a röndér urat — kapaszkodott az asszony az

„Hát csak menjenek egyenest ezen az úton” (Harsányi felv.)

— Hát kend mit akar itt csinálni ?
— szőlította meg őket az ott posztoló rendőr.

— Feredni, mert hogyhát azért jöttünk volna fel Pestre.

— Hát azt itt nem lehet.

— Már hogyné lehetne, hiszen a kollégája mondta — bizonygatta Puliszkáné.

— Hagyd, lelkem — vágott a szávaiba Puliszka uram, — ez szigorú embőr. Láthatod, hiszen nincsen a karján a „kő”.

— Ha már mindenáron fürödni akarnak, menjenek végig az úton, amíg ki nem érnek a Városligetbe — vágta ketté a vitát a biztos úr.

Puliszkaék tehát újra nekivágtak az útnak, most már visszafelé. Bizony, alaposan kifáradtak, mire a városligeti tóhoz értek.

— Ez már igen — jelentette ki Puliszkáné asszony, — ilyen még Nagycsécse sincs.

Puliszka uramról megint lekerült néhány ruhadarab, amikor hirtelen megszólította őket egy nyalka bakakáplár.

— Talán csak nem pucérra akar vetkőzni, uram bátyám.

— Éppég, hogy azt akarom, mert feredni mék.

— Ide a tóba ?

— Ide, la.

— Már pedig azt ne tegye, mert abból baj lesz. Szigorú itt nálunk az erkölcsvédelem. Ez a tó nem fürdésre való.

— Hogy azt a...

— káromkodta el magát Puliszka uram, — hát hol az Isten csudájába lehet itt feredni. Mert én tudnillik egyszer amúgy Isten igazában ki akarom feredni magam.

— Hát majd én megmutatom —

ajánlkozott a káplár úr és nekiindultak a Széchenyi-fürdő felé. Közben a bemutatkozáson is túlestek. Az asszony is megmondta a nevét úgy, ahogy illik :

— Puliszkáné.

— Ennivaló — jelentette ki elragadtatva a vitéz úr.

— Igen, csak nem a maga számára — vágta vissza hetykén a menyecske és hirtelen odasúgta az urának :

— Te, János, nem sok jót nézek ki ebből az emberből. Azt mondja, hogy az ott a feredő, de én azt hiszem, hogy az a laktanya. Isten tudja, mit akarhat.

A fürdőből kihallatszott a jazzband larmája, mire Puliszka uramnak sötétre vált a képe.

— Mondja csak, vitéz uram, mi az az éktelen láрма odabent ?

— Hát zsezbent van ott.

„Ez már igen“ (Harsányi felv.)

— Igeen? Hát ha a zsez-bent van ott, akkor mink kint maradunk. Maga pedig lóduljon odébb.

Vitéz káplár uram ugyancsak elbámult, hogy ilyen hamar vége szakadt a barátságának és mire magához tért ámulatából, a Puliszka-házaspár már eltűnt a liget fái között. Az Iparcsarnok előtti térre értek, amikor János bátyánk hirtelen nagyot rikoltott:

— Víz!

— Itt már bizonyosan lehet feredni

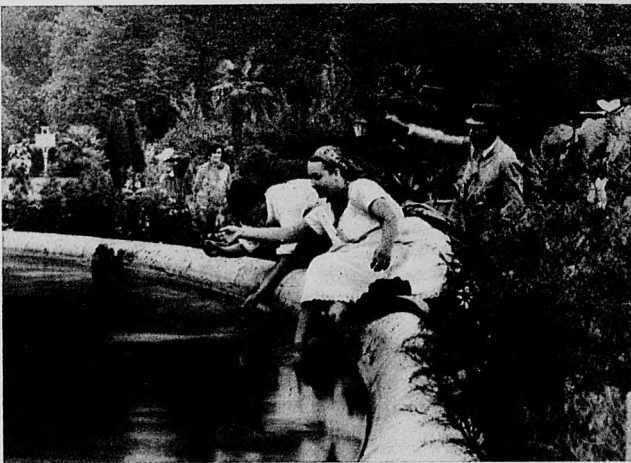
— bólogatott az asszony, — látod, apjuk, ott a sziklákön azért van odarakva az a sok meztelen nőszemély.

Az asszony a topánkáit húzta lefelé, amikor, mintha csak a földből nőtt volna ki, ott állt előttük egy csósz.

— Hé, mi lesz ott, emberek! — kiáltotta.

— Feredés — jelentette ki önérzetesen Puliszka uram és gyors kézmozdulattal kapcsolta ki a nadrágszíját.

— Megbolondultak kendtek! Azt itt nem lehet, mert ez egy szökőkút.

„Hé, mi lesz ott emberek!” (Harsányi felv.)

— Hát osztán? — fortyant fel a menyecske.

— Ez nem fürdésre való, hanem dísznek.

— Mi a csuda? Hát a pesti ember csak dísznek tartja a vizet?

Mit szaporítsuk a szót, Puliszka uraméknak innen is távozniook kellett „feredés” nélkül. A Stefánia-úton szembe jött velük egy öntözőkocsi. A Puliszka-házaspár boldogan ugrott oda, hogy végre egy kis vízhez jussanak, de itt sem volt szerencsésük, mert a „csővezető úr” elkergette őket. Búsán ballagtak tehát tovább. Estére járt már az idő, amikor visszaértek a Dunához, ahol egy helyen nagy betűkkel volt kírva, hogy: „Ingyen-uszoda”.

— Na végre — sóhajtott fel az asszony, — e mán csak feredő.

— Dehogysis, lelkem — intette le az asszonyt Puliszka uram, — hát nem látod, hogy a bejáratnál egy rőndér áll? Mondok neked egyet, kettő lesz belőle. Elég volt nekem a feredővárosból. Menjünk haza az iccaka

„Víz a láthatáron!” (Harsányi felv.)

vonattal Nagycsércsre és ott a teke-
nőbe majd kiferedjük magunkat.

— Nem lehet az, apjuk — tiltako-
zott Puliszkáné.

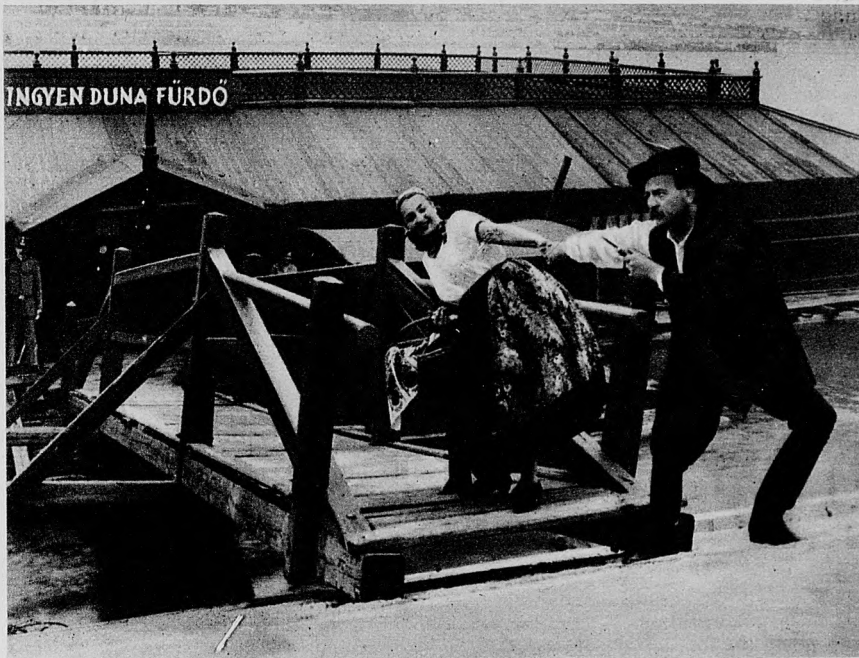
— Má mé nem ?

— Mert hogy kicsufulna bennünket
a falu, hogy feredővárosbul gyüvünk,
oszt odahaza feredünk.

— Hogy a nemjóját, hát akkor
mikor feredhetek má !

hitestársa, — mindenütt olyasmit csi-
náltunk, amit nem szabad és mégis
mindenki barátságosan, jóakarattal
bánt velünk. Sehol nem szídtak össze
minket, senki sem csúfolt ki. Így tehát
bebizonyosodott Pista igaza, hogy a
falusi vendégeket szívesen látják a
pestiek.

— A fogadást elvesztettétek — jelen-
tette ki határozottan Lengyel József

„Hát nem látod, hogy a bejártnál egy rőndér áll ! ?” (Harsányi felv.)

— Majd jövő Szent Istványkor —
fejezte be a vitát az asszony.

— Ugyan miért ? — kiáltott fel
egyszerre Dajbukát Ilona és Bársony
István.

A Puliszka-házaspár a Dunapart-
ról újból nekivágott az útnak. Most
azonban nem a Keleti pályaudvar felé
vették az útjukat, hanem befordultak
az Irányi ucca első házának kapuján.
Az egyik másodikemeleti lakásba cse-
ngettek be, ahol vidám társaság fogadta
őket.

— Hát megnyertem a fogadást,
Jóska — jelentette ki Bársony István,
aki közben Puliszka uram gúnyait
szedegette le magáról.

— Meg bizony — erősítette Bár-
sonyné, Dajbukát Ilona, Puliszka uram

— Mert mindenütt a nyomotokban
voltam és megállapítottam azt, hogy
akikkel összejöttetek, mindnyájan fel-
ismertek benneteket. A „kedves”
rendőr például rögtön kijelentette ne-
kem, hogy „de mókás kedvében van a
Bársony nagyságos úr”. És így tovább
a többiek. Ne sajnáld Pista, az el-
vesztett fogadást — fejezte be szavait
mosolyogva Lengyel József — és
tanuld meg, hogy a pesti ember csak
két falusi embert ismer : Dajbukát
Ilonát és Bársony Istvánt

Szilágyi Ödön

MISS ESPERANTO

* * nem akar filmszínésnő *
* * lenni * *

Ugy látszik, mégse rossz üzlet az, ha valaki szép lány.

Mert, íme, tessék nézni! Volt itt Budapesten egy kongresszus: a világ valamennyi nemzete esperantistáinak összejövele. És ahol kongresszus van, ott természetesen bál is van. A bálon pedig tombola, táncverseny és szépségverseny.

A szépségversenyt persze valaki egyetlen megnyeri és mivel az esperantisták bálján rendezték ezt a szépségversenyt, a győztest most divó szokások szerint elnevezik — Miss Esperantonak. A boldog kislány megköszöni a szép bábát, amelyet ajándékba kap — és ezzel vége. Legálább is bál szokások szerint — vége.

Veronika Eksta

De ma már nem így történik. Mert abban a pillanatban, hogy a pesti újságok megírják: az esperantisták pesti kongresszusán Miss Esperantó választatott — ott kinn, külföldön azonnal felfigyel rá jó néhány ember, akinek érdeke az, hogy minden szép lány Európában velük kerüljön összeköttetésbe.

Ezek az urak a film emberei. És máris jön a sürgöny Berlinből:

ne engedjék addig elutazni Miss Esperantót Budapestről, amíg Erich Pommer, az Ufa teljhatalmú vezére vagy megbizottja, aki azonnal vonatra ült — ide nem érkezik.

Az esperantó bálkirálynő — ijedt szemű, vékonyka, rózsásbőrű, csillogó tekintetű észt kislány — nézzük csak meg, vajjon mit szól ehhez?

— A sürgönnyt tényleg megkaptam — meséli először esperantóul, de mikor látja, hogy a riporter műveltség, sajnos, még nem emelkedett ilyen magas

fokra, kis rosszalással a hangjában, tört németre fordítja beszédét — de

szó sínes arról, hogy én megvárjam itt Pesten azt a kítűnő urat.

Mert én nem akarok sem színpadra, sem filmre menni. Nálunk Észtországban ez nem divat. Különben is

nem tartom magam olyan szépek.

Mindezt meg is írtam expresszlevélben a sürgöny küldőjének, akinél lehet, hogy leszek egy udvariassági látogatást Berlinben, de

semmiesetre sem szerződöm le.

Ezt már persze mosolyogva mondja a kis Veronika Eksta, az esperantó bálkirálynő, aki bármennyire is északi bármennyire is magán viseli modorában és nevelésén a hüvös észtek tartózkodását — mégis csak nő.

Különben pedig saját bevallása szerint hűszesztendős (rózsás, üde arcbőre, szinte még kislányos mozdulatai elárulják rögtön, hogy igazat is mond), foglalkozására nézve pedig hivatalnoknő. Gépirókiasszony egy szállítócég irodájában, Tallinban, Észtország fővárosában.

És, ahogy keresetlen szavakkal, az intervjúknál bizony meg nem szokott őszinteséggel meséli; az életük ott fenn északon nem olyan színes, mint errefelé a lányoké. Nincs olyan sok szórakozási alkalom és a családi meg a társadalmi élet és érintkezés is sokkal feszebb, sokkal ünnepelesebb.

— De hát én persze már azt szoktam meg — meséli — és nem is tudnék talán másként élni. És ne higgye, hogy most fejembe szállott a dicsőség és én kívánkozom egyszerű életem szerény, szürke keretei közül.

Nálunk egyetlen polgárlány sem gondol arra, hogy színésznő legyen.

Én is megyek haza, vissza az írógép mellé. Meg a könyveim és a sporteszközeim mellé. Mert sokat olvasok, főleg esperantó nyelven...

"AZ OPERETTNEZ HANG KELL" — MONDJA GALETTA FERENC *

Öt éve nem látta a publikum pesti színpadon Galetta Ferencet, azt a széphan­gú, kitűnő megjelenésű bonvivánt. Galetta Ferenc nevéhez nem is olyan régen még óriási sikerű operettek fűződtek. A „Lili bárónő” kétszázszor ment egyfolytában vele. A „Fifi” két­százötvenszer. (Ma már az ilyen szé­riák a mesék világába tartoznak...)

Ennek a két óriási sikerű operettnak a bonviván szerepét Galetta Ferenc játszotta rendkívüli sikerrel, mint ahogy a „Kőristalány”-nak, a „Kis­lány”-nak és még egy sereg diadal­mas operettnak is Galetta volt a fő­szereplője.

Mégis: Galettát már öt éve nem láthattuk pesti színpadon. Bonviván­hiányról beszélnek. Prózai színészek játszanak bonviván szerepeket s ugyan­akkor a széphan­gú, kitűnően bevált Galetta Ferenc kénytelen részben kül­földön, részben vidéken szerepelni.

Galetta most Pestre érkezett és a következőket mondta:

— Kolozsvárott, Temesvárott, Aradon, Marosvásárhelyen játszottam. Minden operettet lejátszottunk, ami itt Pesten műsoron volt. Érdekesnek tartom meg­említeni, hogy a „Csikágó hercegné”-nek például olyan sikere volt, hogy a pesti előadásoknál is többször ment. Aki ismeri a vidéki városokat, az tud­hatja, hogy ez milyen nagy szó. Bécs­ben is vendégszerepeltem hosszabb ideig. Nem panaszkodhatom; az összes fentebb említett helyeken nagyon meg­becsültek, de azért vágyódtam állan­dóan a pesti színpad után. Szeretem Pestet, ahová sok minden felejthet­len siker emléke mellett még az a kö­rülmény is fűz, hogy itt van állandó lakásom. Hogy nem tudtam itt az utóbbi évek alatt megfelelő elhelyez­kedést találni, azt talán részben annak is tulajdoníthatom, hogy a szép, nagy operettek, amelyekhez hang is kell, egyelőre Pesten — úgy látszik — nem mennek. Hangsúlyozom, hogy csak egyelőre, mert biztos vagyok abban, hogy rövidesen megint eljön az „éne­kes” operettek divatja. Különben az sem biztos, hogy ezek az operettek valóban nem kellene­ek-e. A direktorok

folyton csak a darabokban látják a hibákat, holott talán igen gyakran éppen a szereposztásban is lehet a hiba. Hogy mostanában a Kálmán- és Lehár-operettek nem csinálhatták meg az igazi karrierjüket, annak talán az is oka volt, hogy nem mindig volt meg­felelő énekes hozzájuk. Szeretnék Pes­ten maradni, tárgyalásokban vagyok színházakkal s remélem, meg is fogok egyezni és öt év után megint szembe kerülhetek a pesti publikummal. Ha nem tudok megállapodni, az nem fog rajtam mulni... *

Eddig Galetta Ferenc.

Mi csak annyit tehetünk hozzá, hogy örömmel látnánk Galetta szerződését, mert a monoklik látása helyett szeve­sebben hallanánk végre is a pesti ope­rettszínpadokon.

Galetta Ferenc (Foto Willinger)

MIRÓL BESZÉLMEK*

Sok színésztrupp vág neki minden évben a nyárnak vidéki s külföldi vendégszereplés tervével, néhány régi darabbal és rengeteg optimizmussal. Hazatéréskor aztán rendszerint boldogok, hogy a fárasztó kirándulást ráfizetés nélkül úszták meg.

Ezekhez viszonyítva, szinte páratlan sikerrel járt *Salamon Béla* turnéja, aki kilenc színészevel két hónapig járt főleg Erdélyben és szenzációs anyagi eredményt ért el. A társulat rengeteget dolgozott s közülök nem egy ezer-öttszáz pengő megtakarított pénzt hozott haza. A főkereső azonban természetesen maga *Salamon* volt, aki állítólag jajveszékelt, ha a napi tiszta bevétele nem haladta túl az ezer pengőt. A kis társulat ellátása nem állott a Ritz hotel színvonalán, így aztán még inkább érthető, ha

Salamon Béla hatvanezer pengővel tért haza Budapestre.

Aminek persze mindenki őszintén örül.

Azok, akik az új szezonban gyenge konjunktúráról tartanak, vegyenek példát egynémely színigazgatótól. Itt van mingyárt *Faludi Sándor*, aki

Honthy Hannát estli háromszázötven pengős gázszíval

kötötte színházához. Ez az összeg a legnagyobb fizetések közé tartozik, amit magyar színész pesti színpadon elért. S ha el is ismerjük, hogy *Honthy*

a legnagyobb sikereket arató művészek közé tartozik, mégis meg kell hajtánunk zászlónkat az előtt az optimizmus előtt, amely ilyen sztárgázsik mellett még keresni is remél a színházon.

A háborús darabok divatja új lendületet kapott. A Víg angol hadidramát fog hozni a szezon elején, az Új Színház pedig *Markovics Rodion* híres regényét, a *Szibériai garnizont* fogja eljátszani, *Harsányi Zsolt* dramatizálásában.

A rádióban végre frissebb szellők kezdenek járni. A csákvári és angolparki helyszíni közvetítések után a következő érdekes előadásokat kapják a hallgatók: Szeptemberben egy *eredeti szüreti mulatságot* (a helyszínről), októberben a *Munka dala* című leadást, amely gyarak, épülő házak és más munkahelyek bekapcsolásával hoz érdekes rádióriportot, karácsonykor pedig a *legkülönbözőbb nemzetek karácsonyi ünnepeit* kapcsolják be Budapest részére.

Egy társaságban kiszámították, hogy *Molnár Ferenc* a világ legkülönbözőbb részein előadott darabjai, könyvei, cikkei után körülbelül

harminezert pengőt keres naponta.

Nem vállalunk felelősséget ennek a fantasztikus adatnak a helyességéért.

Miss Európa és Miss Amerika a vichy-i lövészterepen
(Foto Mougin)

Az a bizonyos optimizmus több helyütt megnyilvánul, A kis Belvárosi Színház három igazgatója: *Heltai Jenő*, *Lengyel Menyhért* és *Bródy* például két-kétezer pengős fizetést vesz fel havonta.

Mi örülünk legjobban, ha a kis színház ily körülmények között is rentábilis lesz.

Ismeretlen ismerősök

1890-ben született, most tehát 39 éves, de már 20 éve — világhírű. Rosztoffban született nagyon jómódú családból. Szülei már egész kisgyermekkorában fölfedezték zenei tehetségét s öt éves korától rendszeresen tanították hegedülni. Hétéves korában kész művész volt, ami nem is csoda, mert már öt éves korában egy kis játékhagedűn valóságosan boszorkányosan játszott.

Zimbalist Efrem

Ugyyszólván magától tanult meg hegedülni. Igazi csodagyerek volt, akit azonban — szerencsére — nem ért utól a csodagyermek végzete, a zsenge korban való összeroppanás.

Mestere, a magyar származású Auer Lipót, rendkívül szigorúan nevelte. Napi 8—10 órát kellett gyakorolnia s így megtörténhetett az, hogy a

17 éves Zimbalist Efrem kiállhatott a pódiumra, hogy fölvegye a versenyt Kubelik Jannel, akit akkor már szárnyára vett a világhír.

Kubelik akkor már valósággal egyeduralmat teremtett s a zenekedvelők világában lázasan lesték azt a pillanatot, amikor riválisa akad a csodálatos tehetségű hegedűművésznek. Amikor híre ment, hogy Oroszországban új hegedűfenomén mutatkozik be, a hegedűrajongók s különösen azok, akiket már megbabonázott Kubelik vonója, a világ minden részéből seregettek Szentpétervárra Zimbalist Efrem bemutatkozó estélyére.

Maga Kubelik is el akart menni erre az estélyre, de közbejött akadályok miatt mégsem utazhatott Oroszországba. A nagy érdeklődéssel várt hangversenybemutatózás tehát megtörtént, tényleg döntő sikert aratott

a fiatal Zimbalist Efrem, de azért a „mérkőzés” eldöntetlen maradt. A kritikusok nem tudtak megegyezni abban, hogy vajjon ki produkál különbet, Kubelik Jan vagy Zimbalist Efrem.

A szentpétervári bemutatkozás tehát nagyszerűen sikerült. Ezt a bemutatkozást követte egy európai turné, amelyet betöltött egy nagy amerikai vendégzereplés. Simán és minden akadály nélkül lett rövid idő alatt világhírű hegedűművész, de amilyen gyorsan lett népszerűvé, olyan gigási küzdelmeket kellett aztán vívnia a pozíciójának megtartásáért. Egymásután jöttek Vecsey, Szigeti művészek, akik már kezdték elhomályosítani Zimbalist Efremet. A kitűnő hegedűművészt valami egészen különös fáradtság és nemtörődés fogta el s ebben az időben adott koncertjei nem is sikerültek úgy, mint az azelőttiek. Már az összeroppanás előtt állott idegileg, amikor a szerencse jóvoltából megismerkedett egy nővel, aki az életét újból a helyes irányba terelte. A nő Alma Glück zeneszerző és hegedűművész, aki bele szeretett Zimbalist Efrembe s aki hozzá is ment nőül.

És a véletlen, amely olyan nagy befolyással van a legtöbb ember életére, ezúttal Zimbalist Efrem sorsára is óriási befolyással volt. Ez a házasság nemcsak az embert tette nagyon boldoggá, de a hegedűművész pályájának is új etappot adott.

A szerető feleség, aki egyben hallatlan muzikalitással is bírt, óriási hatással volt Zimbalist Efrem hegedűművészi tehetségére. Valósággal renaissance-át élte ettől fogva a már hanyatló hegedűművész. Kantilénája sokkal édesebb és szívhez szólóbb lett, mint azelőtt. Virtuozitása csodálatraméltó. A legszigorúbb, a legmegértőbb, de egyszersmind a leghozzáértőbb kritikus, a szerető feleség vigyáz a művészre. A művészházasságokról sokat vitatkoznak. Legtöbben nem tartják szerencsésnek Zimbalist Efrem és Alma Glück házassága az ellenkezőjét bizonyítja.

Új színészek BUDAPESTEN

A budapesti színházak nemsokára sorra nyitják kapuikat. A remény ott él a csukott kapuk mögött. Vajjon mit hoz az új szezon?! Sikert, bukást? Egy sereg új színész is fölkerült most Pestre. A színházak ezeket az új színészeket is „attrakcióknak” tartogatják. Vidéken már kitűnően bevált némelyikük. S a jövő szezon folyamán ostromra indulnak a budapesti közönség kegyéért — remélhetőleg teljes sikerrel.

Bemutatjuk most őket a publikumnak.

Új Színház: *Sarlay Imre* Nyiregyháza és Pécsen működött, mint színész és rendező. Még egészen fiatal ember. Mint minden vidéki színész természetesen ő is a legkülönbözőbb karakterű szerepeket játszotta. Az egyénisége *Csorlos Gyulához* hasonlít s ez, azt hisszük, már a legnagyobb dicséret, amit egy fiatal színészről elmondhatunk.

Sarlay Imre

Vígszínház: *Dayka Margit.* A legritkább dolog, hogy a Vígszínház egy szubrettet szerződtessen, különösen vidékről. El lehet képzelni, milyen rendkívüli kvalitásokkal rendelkezik *Dayka Margit*, hogy a Vígszínház igazgatósága szerződtette. *Kolozsváron, Miskolcon,* majd *Szegeden* játszott *Dayka Margit*, mindenütt nagy sikerrel. Fiatal, nagyon bájos jelenség.

Magyar Színház: *Szigeli Jenő.* A kassai, pozsonyi és a debreceni társulatnál működött. Pompás kómikus. Középtermetű, sovány. Már *Faludi Jenő* szerződtette őt a Magyar Színházhoz és most az új igazgató: *Brody István* átvette ezt a szerződést. Debrecenhez még több éves szerződés kötötte s csak azzal a feltétellel engedte őt el az ottani igazgató, ha a szezon folyamán több ízben lemegy vendégszerepelni Debrecenbe.

Király Színház: *Kun Magda, Rajz János.* *Kun Magda* a kolozsvári szín-

Dayka Margit

Szigeti Jenő

Kun Magda

ház szubrett-primadonnája volt. *Lázár Ödön* igazgató őt a távozó *Orosz Vilma* helyébe szerződtette. Fiatal, fekete, nagyon csinos jelenség, aki nemcsak pompásan táncol, hanem szépen énekel és kitűnően játszik is.

Rajz János a híres *Rajz* familiából való. Bátyja az ismert világrekorder. Édesanyja tizenötöten keresztül a Király Színház sugója volt. Boszorkányosan táncol. Állítólag, még a külföldre szerződött *Feleký* Kamillon is túl tesz.

Belvárosi Színház: *Pető Endre*. Mindössze három éve színész. Egy évig Pozsonyban, két évig pedig Alapi társulatánál működött. Az amerikai film-

színészekre emlékeztető pompás exteriörje van. Bizonyos, hogy a publikum egyik részét — a nőket — már a megjelenésével is meg fogja hódítani. De nemcsak kitűnő megjelenésű, hanem rendkívüli tehetség is, amit a Belvárosi Színház igazgatói egyhangúlag megállapítottak.

A vidékieken kívül természetesen egy csomó pesti ujjonccal is meg fog ismerkedni a közönség, akik még nem mentek keresztül a vidéki színészet tisztítóüzén, hanem — a sors különös kegyéből — egyenesen a színtanoda padjairól kerültek valamelyik budapesti színház színpadára. Ezeknek még nem áll színészi mult a hátuk mögött. Ők csak most indulnak.

Rajz János

Pető Endre

Kik legyenek színházigazgatók?

Színházi körökben, még a nyári szezon elején, az a terv merült fel, hogy egyes műintézetek élére írókat nevezzenek ki, mert ők már mesterségüknél fogva is mindenkinél jobban értnek a vezetéshez. Erre természetesen megalakult az ellentábor. Ráműtattak a veszélyre, mely színházi kultúránkat fenyegetné, ha csakugyan írók lennének a direktorok. Szerintük sokkal célravezetőbb volna, ha más, reálisabb foglalkozási ágból keresnének embert a színházak élére. Miután az írók, annak idején már nyilatkoztak, hogy milyen szempontokat érvényesítenének saját színházukban, lássuk hát mit is mondanak a többiek:

Egy pesti kereskedő rögtön kész volt a válasszal:

— Ha a színház az én vezetésem alá kerül, kezeskedem, hogy nem marad el a tömeg. Végső esetben a csődtömeg.

Egy tanár nyilatkozata:

— Nálam egyetlen bukás se volna.

Egy építész válasza:

— Színházamban csak olyan darabok kerülnének színre, melyeknek felépítése kifogástalan. Kártyavárakat nem építenék soha...

Egy bankár így felelt:

— Csak olyan operetteket tűznék műsorra, amelyekben sok betét van.

Egy pék:

— Hogy mit csinálnék, ha színházam volna? Hát csak kisütnék valamit.

Egy temetkezési vállalat főnöke:

— A repizre fektetném a főszűlyt. Ha nem vág be, marad az entrepriz.

A borbély:

— Ha direktor volnék, sohase haboznék. Gyorsan belevágnék...

A fodrász:

— Minden darabot előbb megfésülnek.

A csillagász:

— A legszebb csillagokat szerződhetném. Nem engedném, hogy nyáron mindegyik a *Feld* körül forogjon.

A kocsivezető:

— Csak olyan darabok jöhetnek számításba, melyekben nincs drámai összeütközés.

A cipész:

— Én nagyon szigorú volnék a mai színpadi írókkal szemben. Elvem: maradjon mindenki a kaptafánál...

A trafikos:

— Egy bizonyos. Drámákkal nem jönnek elő, inkább a szimfóniákkal.

A tanító:

— Én előbb az írókat tanítanám meg írni, azután a dramaturgokat olvasni.

Egy sofőr így válaszolt:

— A cselekmény legyen gyors. És a primadonnának legyen garázsdereka. A legfontosabb, hogy benzin mindig legyen kéznél.

Kutyapeccér:

— Én bizony, ha színházam volna, először is a nagy kutyákat fogdosnám össze. A primadonnákat utoljára hagyom.

Asztalos:

— Ha világot jelentő deszkához jutnék, én lennék a legóvatosabb direktor. Sohase vágnám keményfába a fejszemet. Minden ellentétet, melyet a színház és a közönség közt ma megtalálni, én szépen legyalulnék.

Egy kertész válasza:

— Kiirtanék minden szövővirágot. Házasságtörő darabban a hősnő virágágyon hemperegne. Remélem színházamat felvirágoztatnám...

Feld Máttyás:

— Mit csinálnék, ha színházam volna? Erre még soha sem gondoltam.

Még egy kúriai bíró is vállalkozott volna a színház vezetésére. Kijelentette:

— Nálam a *tábla* elkerülhetetlen lenne.

Egy fogházor is nyilatkozott:

— Csak lebilincselő darabokat adatnék elő.

A nyilatkozatok között óriási felűtűnést keltett egy bátor hang. Rövid, de velős volt. Csak ennyi:

— Nálam biztos a kassza!

Később kiderült, hogy az illető közönséges kasszaűrő volt.

Dymí

Kristálypohárt vagy mives amphorát . . .
 Így szólt a szerep s te sügtad halkán
 És szavadban, mint egy drága dalban,
 Éreztem szívednek járni ritmusát.

Ugy szánlak téged, kicsi görl,
 Színházak halvány árvalánya,
 Ki fényben élsz s gyakran megégsz,
 Mint tűznél estétájt a lepkék.

És vásznak között bolyongsz
 Jelzésre várva, barátlan,
 Mint bujdosó rab,
 Aki már hazátlan.

S sorsunk oly közös, veszendő,
 Te is vágysz illatokra, fényre,
 Meleg szívekre, merengő,
 Lány szemekre s túlsok reményre.

Mégis mindig itt maradsz
 A mély sodorban, mint ősös virág,
 Melyet csak visz-visz egy
 Fekete folyó.

De boldog vagy, mert néha-néha
 Fennakadsz a parti fűben
 S egy-két bolondos poéta, léha :
 Ledobja hozzád vörös szívét :
 Izen
 És együtt úsztok a sötét vizen.

Összintém..

Berlin legnagyobb eseménye mostanában: a reklámművészeti kiállítás. A megnyitó ünnepségen azt mondta egy szónok:

hirdesd bátran árúdat, de mondj feltétlenül igazat.

Ez a jó reklám titka.

Reklámozni a világ minden árúját lehet, az aszalt jégtől kezdve a faszorozott pókhálóig.

A színházat is, természetesen.

Budapesten a színházi reklám rendkívül fejlett üzletág. A színház nem valami csendes művészi intézmény, hanem a köztudatban erősen bennélő szenzáció s majdnem annyi embert érdekel, mint egy futballmeccs, a ligabajnokságok finise felé.

Még csak az az egy dolog hiányzik, hogy a premiérek után a közönség ellepje a körüli újságkirakatok környé-

Jenny Jugo a Potsdam melletti Templiner-tavon

két és izgatottan várja az eredményt. Például: Herezeg Ferenc—kritikusok 3:0. (Féldő 0:0.)

Az a láрма, amely a színházak körül zeng, az utóbbi években egyre fokozódott.

Vizont, tudásunk szerint, a bevételek nem fokozódtak a láрма arányában.

Ebből le lehetne vonni azt a tanulságot, hogy a reklámnak az a közönséges, vásárló módja, amely majdnem összes magánszínházaink túlbuzgó reklámszéjjeiből kicsordul, nem vált be.

Etikailag már régen nem, de most már úgy látszik: üzletileg sem.

Ha tehát a színházak reklámmódszerükön változtatni akarnának, kísérjék figyelemmel a berlini kongresszus eredményeit és tanulságait. Mondjuk azt, hogy „hirdesd bátran árúdat, de mondj feltétlenül igazat!”.

Ami azt jelenti, hogy ne szégyeld magad, kedves igazgató úr, ha véletlenül klasszikus mű előadására szánod magad, vagy ha fiatal trótt hozol, vagy új rendezői ötletet, meg nem szokott, esetleg meg nem alkuvó színházi estét. Ne titkold, hogy utal engedsz valamelyik lelkes (bár szerinted bolond) tagod ambíciójának s ne tégy úgy, mintha ez is olyan giccs volna, mint a többi, amit elő szoktál adni. Hanem hirdesd büszkén: nem slágeret adok, hanem irodalmat.

És vizont azt, amit te kitünőnek tartasz, mert nem irodalom, hanem sláger, abból a kis darab-hólyagocskából ne fujj fel szenzációléggömböt. Hadd, hogy a siker emelje magasra, ne pedig az adósságra feladott újságkommunikék gyöngye lehellete.

Ne csinálj elefántot a szünyögből, gerendát a szálkából, az utolsó évtized legjobb vígjátékát a gyenge párizsi bohózatból és az évszázad legnagyobb művésztét az agguló primadonnából.

Ne tedd ki színházad kapujára a „táblát“, mikor váltázott háromnegyedrészad van s ne hirdesd, hogy elővételben az összes helyek elkelték, már csak egy-két visszamaradt jegy kapható, mikor pénztáradnál pók szövi be a bilétesomót.

Allalában vess lasszót a saját fantáziájától megvadult kommunikéköltő lobogó temperamentumára.

A közönség, akinek nem ígérnek többet, mint amennyit kap, aki nem csalatkozni várakozásában, hálás lesz.

S ha egyszer csakugyan jó darabot és tehetséges színészt hirdetsz erősen és bátran, bizony, megváltja az ő jegyét!

Sz. D.

Megalakult a magyar * „DONI KOZÁK” KÓRUS *

Az orosz doni kozák kórus a kitünő Serge Jaroff vezetése alatt meghódította csaknem az egész világot. Nálunk is jártak, a Városi Színházban mutatkoztak be s őszinte tetszést arattak. A doni kozák kórus sikere adta az impulzust Márkus Gábornak, a Városi Színház derék karénekesének és könyvtárosának arra az eszmére, hogy megalakítsa mintájukra az első magyar férfikórust. A Városi Színház karénekeséből rekrutálódott ez a kórus. Márkus hamarosan összeválogatta az arra leginkább alkalmasakat s aztán munkához láttak. A hivatalos elfoglaltságon túli időben gyakorolt, tanult az új kórus s amikor már meglehetősen kialakult repertoárjuk — vezetők után néztek, olyan emberre volt szükség, akinek neve garancia a közönség előtt a kórus művészi teljesítményére. Elhatározták, hogy Ákom Lajost, a kiváló orgonaművészt és zenetanárt kérik fel vezetőül. Ákom tanár vállalta a feladatot, miután meghallgatta az együtttest s miután meggyőződött arról, hogy ez a kórus képes abszolút művészi teljesítményt nyújtani. Ákom tanár vezetésével aztán új próbák indultak meg. Most már a kiváló szakember vette kezébe a kórus megszervezését, aki részint új embereket, részint különböző karakterű hangokat igyekezett művészi egységbe hozni. Az egész szervezkedés csöndben és minden dobszó nélkül folyt s most a „Délbáb” pattantja ki elsőnek ezt a hírt, amely bizonyára a színházi világban is jóleső meglepetést fog kelteni. A „Délbáb” munkatársának Ákom tanár a következőket mondotta erről a rendkívül érdekes alakulásról:

— A férfikórus már szeptember elején megkezdte működését. Minden valószínűség szerint először egy bemutakozó estét tartunk a Városi Színházban, aztán a vidék nagyobb városaiban hangversenyezőnk, aztán jön külföld. Egyelőre nem lehet szó arról, hogy mi is olyan nagy stílusban dolgozzunk, mint az itten hallott és méltán meg-

csodált orosz kórus. De ne felejtjük el, hogy ez csak a kezdet. Már gyönyörű műsorunk van. A műsor két részre oszlik: egyházi és világi dalokra. Operarészleteket is előadunk, azonkívül egy pár külföldi szímet.

Külföldön természetesen csak magyar műsört adunk elő

s merem remélni, hogy sikerül propagandát csinálnunk a magyar énekeknek.

Ákom tanár művészete és neve mindenesetre garancia arra, hogy az első magyar férfikórus diadalmasan viszi szét a magyar dalt mindenfelé. Most már csak az a kérdés, hogy a rendelkezésére álló anyag megfelelő-e? Majd meglátjuk?

Ákom Lajos

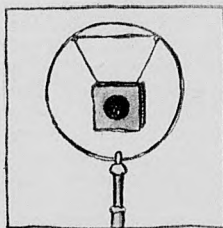
az Istenért mi van magával? Hiszen már olyan sovány, mint az ujjam. Látja ezzel szemben hireim annál jobban bővelkednek érdekességekben.

Itt van mingyárt annak a híres párizsi zeneműkiadó cégnek a tulajdonosa, aki néhány héttel ezelőtt pár napig Pesten tartózkodott. Azt azonban még a legbeavatottabb Skólok sem tudják, hogy az elmúlt héten újból Pesten volt két teljes napig inkognitóban. Hogy miért, azt is elárulom magának, ha nem mondja tovább senkinek sem. A zeneműkiadó úr legutóbbi pesti tartózkodása alatt összeismerkedett egyik nyári színházunk fiatal művésznőjével. Meglátni és megszeretni őt egy pillanat műve volt. A kilüszölt időnél tovább azonban nem mert maradni, lévén szigorú felesége odahaza Párizsban, de

az első kínálkozó alkalmat felhasználta, hogy újból viszontláthassa a művésznőt,

aki megsúgom magának, őszinte örömmel fogadta francia udvarlóját. A zeneműkiadó úr eláztatott, de azt hiszem a téli szezon folyamán igen sokszor lesz még szerencsénk hozzá. Nevet nem mondok, legfeljebb csak annyit, hogy első négy betűje azonos Salamon Béla becéző nevével, a következő négy betű pedig b, e, r, t. A művésznő nevéből még ennyit sem árulok el. Isten őrizze tőle!

Talán maga is hallgatta az elmúlt hét vasárnapján a „Nem tudok én zsidó nélkül élni” slágerszámaikat a rádióban. A dalokat ugyan azok énekeltek,

mint akik a Budapesti Színházban és éppen azért mindenkinek felünn, hogy Mende Klári tangószámát Lészay Kató énekelte. Hogy megkíméljem egy fejtöréstől, megfejtem a maga számára ezt a titkot.

A rádiószerelés előtt ugyanis Mende Klári összeszólalkozott Szánthó Mihályval, a színház karmesterével és egyben a dal komponistájával. Elkövetkezett a rádiófellépés ideje, amikor is

Mende Klári kijelentette, hogy semmi körülmények között sem hajlandó elénekelni annak az embernek a dalát, aki olyan alaposan megsértette.

Hiába volt minden könyörgés, kérés, kapacitálás, a művésznő hajthatatlan maradt, mire Lészay Katót kérték fel a dal eléneklésére.

Berlinben sokkal nagyobb háborúság volt ennél, amely két primadonna között tört ki egy szerepért. Lehár Ferenc ugyanis most fejezte be a „Mosoly országá” című háromfelvonásos operettjét. A berlini színház igazgatója egyszerre két primadonnával is kezdett tárgyalni. Az egyik Anna May Wong, a híres kínai származású filmsztár volt, aki természetesen boldog örömmel vállalt volna szerepet a „Mosoly országá”-ban; a másik viszont — és itt kezd tulajdonképpen érdekelni bennünket a hír, — Palásthy Irén. A direktor nem tudott választani kettőjük közül, ezzel szemben

mind a ketten formális harcot indítottak a szerepért.

Végül is Lehár Ferenc lépett közbe, aki mindkét művésznek meghallgatása után kijelentette, hogy új operettjének női főszerepét csak Palásthy Irénnel engedi eljátszani.

Berlinben egyébként még egy másik magyar vonatkozású esemény is lesz a tél folyamán. Az

egyik színház ugyanis Bernhardt Hermann háromfelvonásos operettjét fogja bemutatni, amelynek zenéjét Kiszely Gyula, az „Amerika leánya” című operett zeneszerzője szerezte. Persze

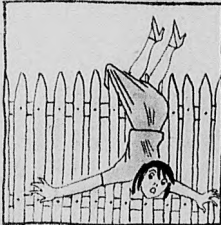
magát érdekelné az is, hogy miképpen került ki külföldre a fiatal magyar muzsikuss műve? Hát majd elmondom. Néhány hónappal ezelőtt Kiszely Gyula egy zsúrta volt hivatalos, ahol eljátszotta néhány új szerzeményét. Véletlenül a vendégek sorában jelen volt az egyik berlini színház igazgatója, aki

ott a helyszínen rögtön felszólította őt egy operett írására.

A szerződést is azonnal aláírták és Kiszely azonnal munkához fogott. A partitúra néhány nappal ezelőtt készült el, amelyet rögtön elküldött Berlinbe. A válasz már meg is jött, amelyben arról értesítették a fiatal muzsikust, hogy premiérje október hó folyamán lesz.

Most pedig elmesélem magának a hét legaranyosabb történetét, amely a Wöslauban nyaraló Turay Idával esett meg.

Említettem már, hogy Turay pajkosságával sok gondot okoz férjének, ifj. Békeffi Istvánnak, aki egy pillanatra sem meri egyedül hagyni a mindig újabb és újabb csínyeken gondolkodó feleségét. Hogy, hogyan nem Turay valamelyik délután mégis csak eltűnt a szemei elől. Felfedező körútra indult és csakhamar egy pompás virágoskertre bukkant, amely telisteli volt illetve szebbnél-szebb rózsákkal.

Turay gondolt merészet és nagyot, már mászott is át a kerítésen, hogy néhány rózsát szedjen magának emlékké. Óvatosan szakította le a virágokat, majd sietve távozott ugyanazon a helyen ahonnan jött. De ő szörnyűség,

amikor leakart ugrani a kerítésről, egyik lábában beakadt a ruhája és úgy maradt függve ég és föld között.

Percek teltek így el, amikor hirtelen emberek jelentek meg a kertben. Most már nem volt habozni való ideje, nagyot rántott magán és a következő pillanatban lépett ruhával a földre potlyant. Nem volt ideje sérülésével törődni, mert a kertgazdái üldözőbe vették a virágtolvajt. Na, na csak ne rémüldezzön, nem érték utól és Turay megtörve bár, de fogva nem, érkezett haza férjéhez, aki már kétségbeesetten várta őt. Amikor a legújabb kalandot meghallotta, azonnal elsietett a jelzett helyre és bocsánatot kért a virágoskert gazdáitól, akik nem nagyon haragudhatnak a művészre, mert azóta minden áldott nap friss rózsacsokrot küldenek a magábaszállt bűnösnek.

A többlt már rövidre fogom:

Szentiványi Béla Országos Művész-színháza az elmúlt héten ünnepelte meg négyszázadik előadását, amelyet tizenegy hónapi működéssel ért el. Ez idő alatt ötven városban vendégszerepeltek és többek között huszonöt-ször játszották el a „Faust”-ot.

Ötszázharminckét személyes színház épül Zuglóban. Neve: Zuglói Színház. Direktora: Nagy László. Kizáróan háromfelvonásos darabokat fognak játszani. Megnyitása augusztus harmincegyedikén lesz.

Most pedig nyissa mosolyra bájdjás ajkaid, mert jön a vicc:

— Kérem, ez nem idei burgonya — mondja Gózon Gyula egy körüti étteremben a pincérnek. — Sőt mi több, van vagy öt-hat éves.

— De ugyan, kérem — tiltakozik a pincér, — hogy lehet ilyet mondani.

— Azért, fiam — válaszolja nyugodtan Gózon, — mert egy hosszú női hajszálat találtam benne és amint tudja, a bubifrizura már öt év óta divatos.

Bessie Lowe (Foto M-G-M)

adab

?

meg-

inden
hár
annyi
Az
hogy
fogé-
römei
omja.

boldo-
ségei-
an és
célra-
nem
bályát
nnak,
ker-
nnak,
ággal,
hagy-
Mind-
sendes
netes"
áll és
anyó"
rázdás
ékeny

g min-
köte-
eleget
g van
nikus,
min-
kiváló

okát a
re un-
vés az
épzésé-

olyan
magyon
mékeit
ezetes.

Madách Imre a nógrádme-
gyei Alsósztrégován született.
Örökértékű alkotása, Az em-
ber tragédiája, csodálatos
mélységű filozófiával megírt
dráma, amely a világirodalom-
ban is előkelő helyet foglal el.

Primóczi Szentmiklóssy Margitnak hívják. Madách Imrének dédunokahuga. Hófehér haja van. Diszkrét eleganciájú. A szalon, ahol a Délbáb munkatársát fogadja, történelmi értékű képekkel, antik bútorokkal, vázakkal dekorált. Igazi főúri lakás.

— Emlékeim Madách Imréről? Csalódások és tragédiák színezték szomorú feketére az ő életét. A művészetnek, a színháznak nagy szerelmese volt.

Ó, én soha nem írtam — hártja el

Szentmiklóssy Margit

gyanúsításunkat, — mert az írást nagyon komoly mesterségnek tartom. Sajnos, az utóbbi időben mindenki üzheti.

— ? ?

— Minden premiéren ott vagyok. Mondhatom, ezek a premiérek egy-kettő kivételével nagyon elkeserítenek. Nem azért, mintha minden bemutaton Az ember tragédiáját várnám... Szó sincs róla!, ..

Kedvenc színészem? Rózsahegyi Kálmán, Törzs Jenő. Ezeket nagyon szeretem. A művésznőinkkel már nem állok ilyen békés viszonyban. Különösen a sztárjainkban keresem hiába azokat a művészi értékeket, amelyek egyedül jogosítanak őket a sztár névre. Így például nem tudom megérteni, hogy Gaál Franci hogyan lehet sztár? Sokat járok hangversenyre. Csodálom Saljapint és Jan Kiepurát. Mégis csak jobban tudnak ezek, mint Kodalkáné, aki szintén hangversenyez.

Érdekes epizód az életemből? 1889-ben történt. Turinból Comóba utaztam Gyömöry Oszkár cs. és kir. kamarás és Madách László társaságában. Így külön elsőosztályú fülkét kaptunk. Turinban egy új utassal gyarapodott fülkénk. Nem valami örömmel néztük az új utitársat és Gömory Oszkár azonnal kijelentette — természetesen magyarul, — hogy majd kifüstöli hamarosan.

— Hogyan, ön kapadohányt szív? szólalt meg kifogástalan magyarsággal az idegen, aki nem volt más, mint Kossuth Lajos. Elképzelhető az a kínos meglepetés, amit Kossuth Lajos brilliáns megjegyzésével okozott... Mondanom sem kell, hogy az utat a legkellemesebb barátságban diskuráltuk át.

Ezeket mondta Madách Imre dédunokahuga, aki nagyon szigorú kritikus és soha életében még csak egy verset sem írt...

Gömöri Lajos.

A szubrettyrimadonna / * * * / * CSALÁDI HÁZA *

Két évvel ezelőtt került föl Pestre Debrecenből Szilágyi Marcsa. A kis fekete lány lassan, de biztosan, szapora lépésekkel hódította meg Budapestet. Első szerződése az Andrásy úti Színházhoz szolgáltatta, ahol hamarosan feltűnt genre-szerepekben. A Belvárosi Színházban már mint énekes szubrett mutatkozott be, míg végül most a Fővárosi Nyári Színház operettprimadonnájává avanzált.

Olyan nagy sikere volt ebben a darabban, hogy a Fővárosi Operettszínház a jövő szezonra szerződtette szubrettprimadonnának.

A kis Szilágyi Marcsa tehát beérkezett és ezt a beérkezést megható módon öröközte meg. De ezt már beszélje a legújabb primadonna:

— Nem tagadom, igen sokat küzdöttem vidéken, mielőtt Pestre kerültem, Debrecenben már nagyon szépen megvoltam, de csak természetes, hogy állandóan fővárosi színpad felé gravitáltam s nagyon, nagyon boldog voltam, mikor végre Pestre szerződtettem.

Itt Pesten nem tudtam azonnal érvényesülni, pedig ezt nagyon fontosnak tartottam, már csak azért is, mert meg akartam valósítani életem egyetlen álmát. Oh, nem egy külföldi utazás ez, nem egy szép autó vagy egy hollywoodi szerződés, hanem egy

családi ház a szüleim részére.

Igen, ez volt az álom, amelyért folyton takarékoskodtam s amely most már valóra is vált.

Rákosszentmihályon opcióval megvettem egy kis családi házat, jobbanmondva, leelőlegeztem, úgyhogy egy év alatt köteles vagyok azt kifizetni. Szüleim már ebben a hónapban felfőnnek Pestre, mert nem akarom tovább őket falun — Törökszentmiklóson — hagyni. A családi ház mostani tulajdonosa külföldre megy tavasszal, addig Isten segítségével ki tudom fizetni az egész összeget és abba költözködnék be a szüleim is.

Igy hát elértem azt, amit akartam, a jövő szezonban fokozott ambícióval dolgozom, hiszen kell a pénz, min-

dig a szemem előtt áll a kis családi ház, amely még nincs egészen kifizetve.

Most tehát, ha van egy kis időm, kiruccanok Rákosszentmihályra — egyelőre vendégnek a családi házba. Ott töltöm el a délutánt, nem járok strandra és nem járok társaságba. A jelenlegi tulajdonosok nagyon megszerettek s mivel — mondják — hiányzom nekik, ha csak egy napig is nem látnak. Persze csupa terv vagyok jövőre. Folyton kertészeti könyveket tanulmányozok, mert azt akarom, hogy a mi kertünk legyen a legszebb egész Rákoson.

Egy színésznő, aki azért takarékoskodik és azért él szerényen, hogy családi házat vegyen a szülőknek! Egy szubrett, aki a mai világban is hajlamos az egyszerűségre és a természetességre. Vannak még csodák!

Szilágyi Marcsa (Fotó Rozgonyi)

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

16

Joakim

A Délbáb volt az az ujság, amely a mult szezon során minden alkalommal erélyesen sürgette az úgynevezett sztárgázik rendezését és amely hasábjain mindig szót emelt a mérhetetlen megkülönböztetés miatt, amely az igazgatók osztályozása révén az egyik színészt a másiktól elválasztja.

A publikum ugyan nem volt mindig az igazgató nézetén és nem egyszer buktatott el olyan darabokat, amelyeket az igazgató úgyszólván telirakott sztárral.

A Délbáb harcolt, még hozzá hevesen harcolt a hatalmas gázsik ellen. Most aztán úgy látszik jóra fordul minden. Legalább is erre vall az a körülmény, hogy egyik prózai színházunk igen derék és lelkiismeretes, több mint egy évtizede — talán kettő is van már — ott játszó tagjának havi kétszáz negyven pengős gázsiját leszállították kétszáz pengőre.

Vagyis megindult a harc a „nagy” gázsik ellen.

Szombat

17

Liberát

A másik színház — operettszínház — primadonnát szerződttetett. A primadonna szerződését a következő feltételekhez kötötte:

A szerződésnek kétszáznegyven estére kell szólnia.

Ezért jár esti háromszázötven pengő felléptidij.

A szerződés száz lejátszott este után a primadonna kérésére felbontható.

Ezt kérte a primadonna. A direktor a feltételeket teljesítette azzal a kikötéssel, hogy a szerződésben csak kettőszázötven pengő felléptidij tűntethető fel, a másik száz pengőről külön levél intézkedik. Így talán a másik primadonna nem tudja meg a dolgot.

Ez az úgynevezett titkos szerződés: az új szezon első feckéje.

Vasárnap

18

Ilona

Egy esomó képeslapot kaptam a még mindig nyaralóktól:

A primadonna ezt írja: „Olaszországot járom... Nekem ugyan hiába mondják, hogy a pisai

ferde torony azért hajlott, mert úgy építették. Én jól tudom, hogy az én művészetem előtt hajlott meg. A többi csak szöbeszéd...”

A karmester:

„A tenger morgását hallgatom... Mondhatom, nincs jól hangszerelve.”

A színgazgató:

„Mózesnek két táblája volt. Mit gondolsz az új szezonban lesz-e nekem legalább ennyi?”

Szubrett:

„Egész éjjel a csillagos mennyboltozatot nézem... Érthetetlen, hogy az a gyönyörűen ragyogó Vénusz hogy tud maga mellett megtúrnai annyi csillagot. Milyen másképp van ez a mi egünkön.”

Hétfő

19

Lajos

Mály Gerő most jött haza Berlinből. Megkérdeztük persze, mit hozott nekünk a messzi útról. Így felelt: — Ezt Figyeljétek:

A szörnyű sivatagban összetalálkozik két teve. Így szól az egyik a másikhoz:

— Pajtás kedves! Hagyj már fel a legényélettel. Házasodj meg. Csak jó lesz, ha áll majd melletted valaki öregségedre, aki gondoz, aki ápol, aki vízhez vezet a sivatagban, aki betakar, ha jön a kegyetlen számum.

— Megházasodnék én — felel a másik teve, — ha akadna számomra valami jó parti.

Emez:

— Én tudok egy gyönyörű tevét.

— Gazdag?

— Igen. Van vagy egy hold oázisa, gyönyörű pálmákkal, tiszta vízzel.

— Ilyen gazdag? — lepődik meg a teve, — ilyen gazdag és mégis eljönne hozzám szegény koldushoz?

— El hát. Mert tudod van egy kis hibája, *egy kicsit — püpos.*

Kedd
20
Szt. István

A nyári színház valamikor — bocsánatot kérek — amolyan komédia-félélt jelentett. A nyári színház amolyan igen könnyű szórakozás volt, ahol bizony nem lehet

mondani, hogy a komoly művészet talált otthont.

Vizont tegnap, Szent István előestéjén meglátogattam a főváros valamennyi nyári színházat és a zsűfolt nézőtéren azt tapasztaltam, hogy a legkomolyabb művészet az, amit manapság a nyári színházakban adnak. Igazi téli színház lett azokból.

Mi van itt tulajdonképpen? A direktor urak úgy látszik összekeverték kalendáriumjuk lapjait és télen adnak — nyári színházat.

Szerda
21
Bernát

Vidéken járok...

Este persze elmaradhatatlan a kis város füstös, ködös, kidőlt-bedőlt kávéháza, amelynek törött márványasztalai mellett gondolkodnak a hely-

béliek az elmúlt nap eseményeiről. Néhány legényember, néhány szalmaözvegy, két álmos pincér és vagy négy szál cigány, füstösképű, falusi cigány.

Nem kell őket odainteni. Hozzám jönnek maguktól is.

— Nagyságos úr — szól az egyik, hihetően a primás, — elhúzom a nó-táját.

— Húzd, ha tudod.
— Tudom instálom — felel — és már rá is rántja vonóját Márkus Alfréd „Banán”-jára.

— Nem ez — mondom.
Nem jön zavarba. Már húzza a másikat. *Eisemann „Szeret-e még?”-jét.*
Hanem hát szörnyű rosszul játszik

az én primásom. De nem zavarom. Amikor végighúzza, végesvégig az egész nótát, meginterpellálom a primást:

— Mond csak, hallod-e, ha már muzsikáltok itt, miért játszatok ilyen össze-vissza, miért nem tanuljátok meg a nótát.

— Szántszándékkal...
— Szántszándékkal? — kérdezem.
— Igenis instálom — felel a primás,
— *így azt hiszik, hogy — jazzband.*

Csütörtök
22
Tímót

Az erdők sűrűjében, a madarak királya a sas elhatározta, hogy udvari színházat csinál. Evégből kihirdette, hogy akik tehetséget éreznek magukban és jó „megjele-

néssel rendelkeznek”, jelenjenek meg a felvételen. A kis veréb, akinek már régi vágya színpadra lépni, szintén a jelentkezők között volt. De nem ám úgy egyszerűen, szürkén, amint a kis verebet az országút porából vagy az Erzsébet térről ismerjük, hanem szépen, elegánsan, kicicomázva. Kölcsön kapott néhány tollat a fülemilétől, néhány tollat a pacsirtától, néhány tollat a sárgarigótól és így jelent meg a vizsgázó bizottság előtt, amely természetesen felkérte a kis verebet, hogy énekeljen.

Neki is fogott. De hát szörnyű volt. Rikácsolt szegényke, ahogy a tüdején kifért.

— Talán táncolni tud — szól az egyik jószívű bizottsági tag.

A kis veréb nekifogott táncolni. De biz úgy ugrált, mint a bakkecske.

— Talán jól szaval? — szólott a bizottsági tagok egyike.

A kis veréb azt se tudott.
De közbeszólt a fekete sas, az igazgató:

— Ha már így felöltözött a kis-asszony, talán próbáljuk meg...

És a kis veréb aláírta a szerződést. Ugy látszik mi is erdőben vagyunk.

MIELŐTT NYARALNI MEGY, TARTÓSAN ONDOLÁLTASSA KRÁNITZ A.

haját, mely hónapokig megmarad és a vízben még hullámosabb lesz. Henne hajfestést speciálisan garantálva készít

TELEFONSZAM: AUT. 890-40.

hölgyfodrász
Párisi ucca 5. Főpostával szemben.

Daily-Báb News

SZERKESZTI: SAN THODEN ★

Ünnepi játékok Budapesten

Rendkívül érdekes és nagykaliberű terv pattant ki a minap a kultuszminisztérium egyik zárt tanácskozásán. Miként ugyanis a csákvári híres parasztokat, akik a „Háry János”-t játszották el, fel szándékoznak hozni Budapestre, úgy most a *Tiszakürti Műkedvelő Kör* színjátszógárdájának budapesti szereplése is szóba jött.

Az országos hírfi trupp legjobb szereposztásban fog — a tervek szerint — számos légyzsinművet és arzenekes bohózatot előadni.

Műsorukon a pikáns francia vígjátéktól az angol detektívdrámán át a magyar tősgyökerig minden műfaj szerepel, így a „Ne váljunk el”, a „Nagy

szüret”, a „Halál és az orvos” s még számos társadalmi színmű. Egy gyász-előadás sor kerül a „Bánk Bába”, a „Falu rossza” és „Az ember exhumációja” című klasszikusokra is.

A tiszakürtiei előadása elé a nagyközönség és a temetkezési vállalkozók körében máris széleskörű érdeklődés nyilvánul meg.

Megjelent az új közlekedési kódex

A színházbajáró közönség testi épiségének védelmére megjelent az új közlekedési kódex, amelynek legfontosabb paragrafusa az, hogy kinek szabad előzni?

A kódex szerint:

Csathó Kálmán jobbról balra előzheti Hevesi Sándort;

Torday Ottó Bródy Istvánt;

James Murray filmszínész új táncot tanul Carolynne Snowdentől, az ismert amerikai revüszíntől (Fotó M—G—M)

Heltai Jenő Bárdos Arthurt és Gaál Franciska Zombory Mercedest. Nem előzheti:

Zilahy Irén Honthy Hannát;

Titkos Ilona Bajor Gizit és

Beregi Oszkár Odry Árpádot.

Szépségben előzheti:

Gárdonyi Lajos Berczy Gézát és

Kmochné Lázár Máriát.

Továbbá:

Csontos Gyula színpadon csak lépésben haladhat, mert nagy önsúlya miatt nehezen fékezhető.

A sztárok maximális sebessége nem lehet több napi 260 pengőnél (?).

Új hangosfilmtalálmány

Budapest is megajándékozta az emberiséget egy technikai újítással s ez a Csalkie.

Csalkie-kabarének az a kabaré nevezetük, amely úgy tesz, mintha művészet volna, pedig csak ipar.

(Budapestben nagy elterjedésre tarthat számot.)

Magyar ökör karriérje

A szentistvánheti világraszóló ünnepeknek fénypontja a Gellérthegyen eszközölt ökörsütés volt. Az északi tenger partjain üdülő Reinhardt rádió hallgatta végig a ceremóniát s

a süllő ökör alakítása annyira elragadta, hogy táviratilag azonnal leszerződött a jövő évi salzburgi ünnepi játékokhoz.

Jövőre eszerint a Jedermann helyett az ökörsütést fogják a dóm előtt előadni. Ime, a magyar tehetség új külföldi diadala. A jövő augusztusi gellérthegyi ökörsütésre különben eddig már

ötezer amerikai és kaliforniai mézszáros

váltotta meg jegyét. Idegenforgalmunk fejlesztésében — végre — művészetünk is méltó szerephez jutott!

Legtökéletesebb szépségápoló a fiatalság fenntartására a legmagasabb korig az „ORCHIDEA” kozmetikai szerek. Egyedüli összeállítás, mely az arc szépségét fokozza, annak üdeséget, fiatalos bájt ad.

Crema Orchidea nappali használatra	4.— P
Pasta Orchidea éjjeli használatra	4.— „
Aqua Orchidea arcbőr tisztító folyadék	2.— „
Lotio Orchidea tág pórusok összehúzására, a bőr fehéritésére	3.— „
Izomolaj, ráncképződés megakadályozására és eltüntetésére	2.50 „
Emulzio Orchidea általános bőrfinomító, legjobb púderalap, Crema helyett	4.— „
Patterező, az arc frissítésére, vérkeringésének előmozdítására	7.— „
Savon Orchidea, túlszírozott szappan száraz bőrnek	1.— „
Eau de Cologne Orchidea, kellemes illatú, hűsít, izzadást meggátolja	2.80 „

Készülnek:

TEMESVARY JÓZSEF

Megváltó gyógyszerárának kozmetikai laboratóriumában, Szeged.

Főlerakat:

PERUDA PÁNDOR

Budapest, Kossuth Lajos uca 10.

KÉK GYÉMÁNT

IRTA:

HARGITAI
TIHAMÉR

Beethoven „Fidello”-ját adták. Egész Párizs előkelősége az Operában volt, mert tudták, hogy a császár és a császárné is ott lesznek.

A nyitány éppen véget ért, midőn III. Napoleon nejevel az udvari páholyba lépett.

Mielőtt a színpad narancssárga báronyfüggőnye széjjelcsapódott, felpatant a császári páholy közelében lévő proscéniumpáholy ajtaja és Cserinszkája hercegnő, az orosz nagykövet felesége lépett be rajta.

Ideges mozgolódás támadt a nézőtérén s minden szem a ragyogó szépségű asszonyra tapadt. A hercegnő karjain ama híres karperecek ragyogtak, melyeknek gyémántjai kék villámot szórtak s melyekhez a babonás párizsiak misztikus legendákat fűztek.

Maga a császárné is szemet vetett a csodálatos gyémántokra, de a hercegnő Dárius kincséért sem akart megválni exotikus ékszereitől.

A gyémántok az elsőtétülő nézőtérén olyan diabolikus fényben tündököltek, hogy sokan felugráltak helyeikről s hangosan felkiáltottak.

Mikor a függöny az első felvonás után összecsapódott, egy inas, a császári ház egyenruhájában, belépett az orosz nagykövetné páholyába. Mélyen meghajolt a hercegnő előtt s halk hangon megszólalt:

— Őfelsége a császár észrevette hercegséged karkötőjét és ismételtelen el van ragadtatva tőlük; kérdezteti, hogy megengedi-e kegyelmes asszony, hogy közelebbről megtekinthesse a kék gyémántokat?

A hercegnő idegesen elmosolyodott.

de a következő pillanatban leoldotta kezéről az egyik karkötőt s átadta a császári szolgának, ki sápadtan, remegő térdekkel bámulta a csodálatos kincset.

A függöny már a harmadik felvonáshoz is szétgördült, sőt már vége felé járt az előadás, de a nagykövetnek nem kapta vissza horribilis értékű gyémántos ékszerét. Az előadás végeztével a császári pár távozott és a karkötőt nem adták vissza. A hercegnő kénytelen volt ékszere nélkül hazamenni.

Mikor hazaért, férje a pamlagon hevert s az angoramacskájával játszott. Midőn neje sápadt arcát a nagykövet meglátta, egyszerre véget ért a jó kedve.

— Mi történt önnel, Olga ?

— Siessen azonnal . . .

— Orvosért ?

A hercegnő egy karosszékbe omlott

— Nem! nem . . . a gyémántjaimért menjen . . . a gyémántjaimért

— lihegte fuldokolva.

Szergejevics Fedor összerendezte:
— A gyémántjaiért?!

A hercegnő nyugalmat erőltetve beszélt:

— Hiszen utóvégre semmi baj nincsen, csak kellemetlen az eset. Ropant kellemetlen! A „Fidelio” második felvonása előtt a császár el-kérte az egyik karperecemet s úgy látszik, elfeledte visszaküldeni. Üljön kocsiba, Fedor, hajtasson a Tuileriákba s beszéljen a főudvarmesterrel. Bizonyára már nála lesz a gyémánt

A nagykövet idegesen szállt kocsijába s a Tuileriákba hajtatott.

A főudvarmester semmit sem tudott a dologról.

A császári pár már visszavonult és belső termeiben sakkozott s a szolgálatteljesztő kamarás útján kiüzente, hogy ők semmiféle karkötőt nem kértek el a hercegnőtől s nem is tudnak semmit a gyémántokról.

Szergejevics Fedor kétségbeesetten támolygott le a márványlépcsőn.

— De hát akkor ki vitte el a karkötőjét? — kérdezte lázasan önmagától.

Az utána sompolygó kamarás halkán mondta a megszeppent nagykövetnek:

— Az a szolga a császári ház uniformisában, valószínűleg Párizs egy vakmerő szélhámosa volt.

Szergejevics Fedor úgy érezte, hogy egy nagy kalapáccsal kólintották fölé. Egyenesen a rendőrfőnökhöz hajtatott.

Papillon, a rendőrfőnök éppen vacsorázott. Hogy e pompás szórakozásban megzavartatott, ingerülten és fanyar mosollyal ment a nagykövet elé:

— Miben lehetek szolgálatára excellenciádnak ily későn este?

Szergejevics sápadtan és felindultan kiabált:

— Rendőrfőnök úr, ellopták a feleségem tízezer frankos gyémántját!

Papillon szomorúan pillantott az asztalon hagyott vacsorájára, honnan a szarvasgombával körített libamáj-pástétom kacéran nézett vele farkas-szemet.

— Tehát mit kellene tennem?

A nagykövet kifakadt:

— Ej, hiszen azt önnek kell tudnia! Én diplomata vagyok!

— Talán várjunk reggelig és...

— Hogy mondhat ilyet, rendőrfőnök úr? Hiszen reggelig már el-

hagyja Párizst a tolvaj! Ne feledje el, uram, hogy a világ legszebb kék gyémántjairól van szó! Ehhez hasonlók csak az orosz cári koronában találhatók!

Papillon kétségbeesetten pislogott a jegesre vált pástétom felé.

— Vége mindennek!

— Lehetetlen! A gyémántokat meg kell találnunk! Ezer frankot adok rendőrfőnök úr, ha nyomra vezet!

Ez valamiképpen hatott Papillon úrra s azonnal akcióba lépett. Őt elsőrangú titkosrendőrt küldött Párizs közismert büntanyáira. A nagykövet pedig egy mellékszobába tessékelte, aki fáradtan omlott egy fotóbjé s el is aludt mingyárt.

Végre Papillon folytathatta a vacsorázást.

Cserinszkája hercegnő pedig otthon várt. Kétségbeesett, mikor éjjel is elmúlt s férje nem tért vissza. De abban a hitben, hogy az udvarnál tartották Szergejevicset, aggodalommal bár, lepihent.

Korán reggel hevesen csöngettek az orosz követség palotáján. Egy rendőrhivatalnok kívánt a hercegnővel beszélni.

A vöröshajú, kövér hivatalnokot bevezették a nagykövetné szobájába.

— Rivoir vagyok, a rendőrfőnök második adjutánsa.

— Mit óhajt tőlem, ily korán halnálnal?

— A gyémántügyben jöttem.

— Ah! Őfelségének küldtem a gyémántokat s a rendőrség...

— Bocsánat, kegyelmes asszonyom, rögtön megmagyarázok mindent. Az a szolga, aki a karperecét a színházban elvitte hercegségedtől, nem a császári ház inasa volt.

— Istenem, ne hagyj el!

— Az Manilard volt, Párizs leg-remekebb tolvaja. Ugy is nevezik őt: a Montmartre gyöngye, de úgy is: az apacsok virága.

— Megőrülök!

A vöröshajú férfiú mosolyogni próbált:

— Ne izgassa fel magát, asszonyom, mert nincs reá oka. Manilard már a kezünk között van. A gyémántos karkötővel együtt.

A nagykövetné örömeiben felsikoltott

— Köszönöm... köszönöm...

— Csak még egy kis baj van. A

nagy sikerem volt. A welsi herceg egy előadásra csokrot küldött nekem. Ma csupa teru vagyok. A jövő szezonban élelem megint fordulóponthoz érkezik, mert egy pár nagy énekes operettben jogok föllépni Berlinben s ami talán még érdekesebb — beszélőfilmen.

Meg vagyok elégedve a sorsommal. Az élet eddig jó volt hozzám. Két szendélyem van, a lovaglás és az autózás. Mindennap kinn vagyok a lovardában s ma már bravuros dolgokat is véghez viszek. Szép, kéksztű autót is magam vezelem s ilyenkor száz kilométeres sebességgel száguldok vidéken, semmire sem gondolva, boldogan...

De mindez a sok siker sem tudja elfelejtetni velem, hogy magyar vagyok. A berlini közönség tapsorkánjai közepette is arra kell gondolnom: „ha Pesten ezt látnák és hallanák“. Minden idegszálam ide köt ehhez a gyönyörű, bohém városhoz és a világ leghálásabb közönségéhez. Hígyjék el, nemcsak az a jó hazafi, aki nem hallgat a külföldi csábítgatásokra és itthon marad, hanem az is, aki kimegy a nagyvilágba, hogy minden tudásával, igyekezetével hírt és dicsőséget szerezzen a magyar névnek és a magyar kultúrának. Én így tettem és azt hiszem jól tettem.

A walesi herceg egy előadásra csokrot küldött nekem

Már a gyermek is hiú,

hát még a felnőtt, akinél sokszor életbevágó fontos kérdés az izléses öltözködés.

A Párisi Divat a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összekötést és többszáz csodaszép párisi modellt és szebbnél-szebb kézimunkarajzot közül minden számában, amelynek szabásmintái igen olcsó áron megszerezhetők.

Féláron küldjük Önöknek a Párisi Divatot egy héttel a megjelenés után (tisza, visszamaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig $\frac{1}{4}$ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet ingyen és bérmentve küldünk. Kiadóhivatala: Budapest, VII, Dohány u. 12.

Tábornok mint kém

BADEN POWEL KÉMKEDÉSEI

Ezen könyvben nemcsak érdekesítő olvasmányok találhatók, hanem érdekes rajzok is, melyek jellemzik egy angol tábornok furfangosságát. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető a „Délbáb“ kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

Ris * * kérdőár * * nagy színésznő * *

Templ passati

Ki ne emlékeznék Ujházi Edére, amint széleskarimájú kalapjában, szájában az elmaradhatatlan kbaszivarral, üldögélt a mai Nemzeti Színház színészbejárójánál? Végigszántott már az idő ekéje a Mesteren, mikor a lebontásra ítélt régi színházból áthurcolkodott a Népszínház épületébe. Ült-ült: elmélázva a nagy színész, sokszor órákig egyedül, míg lassan összeverődött bámulónak serege, hogy áhitattal hallgassa szavát. Egy orgonavirágos tavaszi estén is gyűrűbe fogták az öregot s folyt a diskurzus a szerelemről.

Ujházi, szokása szerint, eldicsekedett, hogy a nők mily nagyon szeretik őt. Szemei felragyogtak egy percre, arca kipirult s elmondta, hogy egy Tündér Ilonához hasonló színővendék hódolt meg neki.

A kedélyes Mészáros Alajos közbeszólt:

Ujházi dühös lett

— Ejha! A Mester a színővendékeket öleli?

Ujházi dühös lett.

— Talán el se hiszed, te marha?! A színővendék leányok, ha hozzájuk közeledem, megtisztelve érzik magukat.

Mészáros mosolyogva mondta:

— Megtisztelve igen, de nem megölelve.

Tromp

A világ egyik legkitűnőbb artistája a német származású Klischnigg volt, a múlt század kilencvenes éveiben. Különösen a majmok ugrásait és mozdulatait utánozta bámulatosan, miért is egy szép napon az a pompás ötlete támadt, hogy csináltat magának majombőrből egy majomruhát, alakít egy jól szervezett színtársulatot, néhány jó tollú írőval irat egy-két olyan színdarabot, melyben egy-egy majomnak van főszerepe s e darabokat előadva, produkálja magát ország-világ előtt.

A terv megvalósult s nagy volt a siker mindenfelé. Eljött Magyarországra is s nálunk különösen a „Domi, az amerikai majom” című darab pompás mókái kacagtatták meg a közönséget.

Egyszer ez a Klischnigg az uccán hosszú ideig bámult egy emberre, akinek rendkívül érdekes arcvonásai voltak. Az illető azonban észrevevén a reá meredő szemeket, durván, haragosan rákiáltott Klischniggre:

— Majom!

A híres artista egy cseppet sem gerdjett haragra ezen az ildomtalanságon, hanem barátságos mosollyal ajkán, meghajolt az idegen előtt s így szólt hozzá:

— Valóban az vagyok, uram s végtelenül örülök, hogy ilyen gyorsan felismerte a — kollégáját.

Szerelmi levelező és illemtan

A legfontosabb társadalmi illemtanok népszerű ismertetése és levélminták gyűjteménye az ideális szerelm minden vonatkozásában. 80 oldal, izléses keménykötésben. Ára bérmentve 1 pengő 10 fillér. Megrendelhető a „Déli” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

A nők bálványai

REGÉNY. IRTA: P. HEAT

FORDITOTTA: FORRÓDÁL

Tom Gibson, az elkényesztetett színész megúnta a nőket és elhatározta, hogy minden összekötélést megszakít a szép nemmel. Miss Mary Overton, Overton bankár leánya cselelt sző Gibson ellen. Gördnek szerződik ahhoz a színházhoz, melyben Gibson játszik és így kényszeríti a színészt, hogy a szerep utastítása szerint csókolja meg. Gibson a színházak mögött felháborodva tiltakozik Mary ravasz üldözése ellen, de Mary kijelenti, hogy a harcot nem adja fel. Gibson tiltakozásának, Grahamnak beszámol az esetről és azt a reményét fejezi ki hogy sikerül Marytól megszabadulnia.

— Azt hiszem, tegnap kihúztam a kis kígyó méregfogát. Nagyon erőlyes formában figyelmeztettem, hogy szüntesse be játékait. Megérthette, hogy minden erőlködése hasztalan. De mindenesetre sikerült alaposan felbosszantania. Ebből is látható, hogy mennyire indokolt a nőgyűlöletünk. Íme, egy nő, akihez semmi közünk nincsen, ennyi felesleges izgalmat okoz. Most képzelheti, mit művelnek azok a nők, akik úgy érzik, hogy jogaik vannak velünk szemben. Hígyje el, a maga Helénje sem lett volna más!

— Ha látná, milyen szép, gömbölyű asszony. Az arcán pajkos gödröcskék ingerkednek... de nem akarom részletezni, hiszen ez illetlenség lenne. De mondhatom, vannak zsarnokok, akiket gyönyör lehet szolgálni! Mr. Gibson, ebédeljünk egyszer Cane Helén vendéglőjében!

Gibson csodálkozva nézett végig Grahamon.

— Mr. Graham — mondotta megütöközve, — maga még mindig szerelmes!

— Nem tudom, mr. Gibson, de hígyje el, a férfiaknak imponálnak az erőlyes nők!

— Hm... van benne valami! Furcsa, minden felháborodásom ellenére is kénytelen vagyok elismerni, hogy ebben a miss Overtonban is van valami, ami érdekes, sőt talán rokonszenves is... Mindenesetre más, mint a többi nő. Öntudatos, tud küzdeni a célért...

— Magáért küzd, a maga szerelméért!

— Igen, ez szinte megtható. De hát pechje van, szegénynek. Eszemben sincsen, kalandokba bocsátkozni. Még kevésbé nősülni. Ne is beszéljünk erről. Kérem az ujságokat, mr. Graham.

Graham átnyújtotta a napilapokat, Gibson szórakozottan forgatta azokat. A vezércikkeket nem olvasta, a riportok közül csak a szenzációs címmel el-

MADEIRA ÉS RICHELIEUX

Kézimunkakönyv

Ez a kézimunkakönyv Madeira- és Richelieu-mintákat tartalmaz, még pedig hétszáz szebbnél szebb rajzban. Ára bérmentve 2 pengő 50 fillér. Megrendelhető: a „Délbáb” kiadóhivatalában, Budapest, Dohány u. 12

látottakat futotta végig, azután rátért a színházi rovatra. Ott mindig talált valamit, ami kellemesen érintette. Kritikákat, melyek valamely konkurrens színház bemutatójának bukásáról számoltak be. Vagy valamelyik kollégáját csipkedték meg. Azonkívül már évek óta minden lap minden számában ott harsogott ökölnyi betűkkel a Garrick-színház hirdetése: Minden este: A nők bálványa! Revü 12 képben. A főszerepben Tom Gibson, a férfielegancia királya.

És a hirdetés mellett ott díszelgett az arcképe is. Büszkén, tüntetően, a lap fél oldalát betöltve. Ezt a hirdetést és fényképet Gibson minden reggel megnézte. Hozzá tartozott napirendjéhez, bekapcsolódott reflexmozdula-

taiba. Kellemes, megnyugtató érzéssel töltötte el. Biztosítéka volt annak, hogy népszerűsége csorbítatlan.

Itt rendszerint be szokta fejezni az újságolvasást nyilván ama benső meggyőződésből, hogy ennél szebb és érdekesebb olvasnivaló már amúgy sem következhet. De amint átforgatta az utolsó oldalakat, egy hirdetés vonta magára a figyelmét. Ordító nagy betűkkel nyomtatott egészoldalas hirdetés. És... azt hitte, a szeme káprázik... mintha a nevéet olvasta volna.

— Valami új reklám, nyakkendőt vagy kalapot hirdetnek a nevemmel! — villant át először az agyán.

Azután jobban odanézett. És arcából kiszökött a vér. Felugrott, egész testében remegett.

ELADÓ VILLANYBERENDEZÉS

Alighasznált 2 darab fekvő elrendezésű 60 PH Schlick-Nicholson Lietzenmayer szabadalmazott

NYERSOLAJMOTOR

a hozzá tartozó Siemens-Schuckert-féle villamosberendezéssel közvetlenül kapcsolva, egy-egy darab egyenáramú mellékáramkörű

dinamógéppel, egy
accumulátortöltő
pótdinamógépesoporttal.

A berendezés helyben és üzemben látható:

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.-nél Budapest, VII. ker., Dohány uca 12 szám

Ez a könyv nem az ördög bibliája s nem válik az ördög prédájává az, aki azt forgatja. Ha szereti az ártatlan szórakozásokat, megtanulhatja az ebben ismertetett modern kártyajátékokat, az alsóstól a Rummy-ig. Ára bérmentes küldéssel 1 pengő 10 fillér. Megrendelhető a Délibáb kiadókiatálában, Budapest, VII. Dohány uca 12 sz.

Graham hozzá ugrott.

— Az Istenért, mr. Gibson, mi történt!

Gibson reszkető kézzel mutatott az újságra.

— Ide nézzen! Olvassa el ezt a gyalázatosságot!

Graham a hirdetésre pillantott. Noha rendszerint csak pápaszemmellal olvasott, ezt az óriásbetűs szöveget anélkül is el tudta olvasni:

FELHÍVÁS!

Felhívom mindazokat a nőket, akik bármilyen oknál fogva Tom Gibson színész iránt érdeklődnek, hogy címüket haladéktalanul adják le a kiadóhivatalba.

— Mi ez? — kérdezte hülyén Graham.

— Igen, én is azt szeretném tudni, hogy mi ez? Mert annyi kétségtelen, hogy a hirdetést Märy Overton tette közzé. Csak azt nem tudom, hogy mit tervezhet?

— Nem kell törődnie véle! — vélte Graham. — A közönség reklámtrükknek tartja. A nők szövetkezése Tom Gibson ellen, vagy mellett? Ennél jobb reklám nem is képzelhető.

— Téved, Graham. Miss Overton hadat üzent nekem. Ennél fogva a hirdetést ellenséges lépésnek kell tekintenem. Csak még nem tudom, hogy mi rejlik mögötte? Mindenesetre nagyon kínos és kellemetlen dolog. Végtelenül megalázó.

— Miért volna az?

— Hát nem érzi, hogy úgy szerepelek a közvélemény előtt, mint valami kiállítási tárgy, árverésre bocsátott holmi. Ki ad érte többet? Mit tegyünk Tom Gibsonnal? Jelentkezzenek az érdeklődők.

— Hát, kérem, ez a foglalkozással jár. A színész a közönségé.

— De nem a magánélete.

— Érdekes embernél nehéz megvonni a határt, hogy hol ér véget köz-

— Olvassa el ezt a gyalázatosságot . . .

élete és hol kezdődnek a magánügyei. Ön, mr. Gibson, állandóan a szerelmet varázsolja a közönség elé, úgy tűnik fel, mint a megtestesült szívtipró, a feltámadt Don Juan vagy Casanova. Érthető tehát, ha a felizgult nők részleteket szeretnének tudni a szerelem félistenének magánéletéből.

— Graham, ne legyen szemtelen.

— Bocsánat, nem a magam véleményét mondtam el, hanem a közönségét. Én nagyon jól tudom, hogy ebben a lakásban — hála Istennek! — semmi sem történik! Ide nő nem teszi be a lábát!

Gibson nyugtalan mozdulatot csinált.

— Attól félek, Graham, hogy túlzásba vittük a dolgot!

— Tessék? — kérdezte megrökönyödvé Graham.

— Nézze, barátom, az előbb azt mondta, hogy én a szerelem varázslója vagyok. De miben áll a varázslók ereje? Hogy a közönséget nem engedik a színpadra, nem látják azokat a naiv trükköket, melyekkel dolgozik, különben a varázsló urat egyszerűen

kifütyülnék. Hát ez a mi esetünk is. Nékünk sem szabad a közönséget közel engedni magunkhoz, nem szabad megtudniok, hogy mi történik magánéletemben, különben jön a kifütyülés. A rejtélyesség, a sejtés, ez a fontos. Igenis, a publikum higgye azt, hogy ide nők járnak.

— De ha nem járnak?

— Fognak! Elvégre nem értem, miért ne fogadhatna ön, kedves Graham, hölgylátogatókat!

— Soha, mr. Gibson, soha! — tiltakozott rémülten Graham.

— Nézze, Graham, én nem kívánom, hogy komoly flörtöket folytasson. Az a fő, hogy néha elegáns hölgyek szálljanak ki autóikból a ház előtt.

Graham szomorú, szemrehányó pillantást vetett Gibsonra.

— Ön gúnyolódik velem. Hiszen én még Helént sem tudtam meghódítani, hát még az ilyen nagyvilági, előkelő nőket!

— Hát tanulja meg a hódítást, az ördögbe is! Elvégre az én titkárom nem lehet egy ügyetlen, félszeg fráter. Még ma új ruhákat fog rendelni a költ-

Visszaéléseket követnek el!

Néhány hete tapasztaljuk, hogy úgy S. H. S.-ból (Jugoszlávia), valamint Csehszlovákiából és Romániából egyes olvasóink panaszkodnak, hogy a lapot drágábban árulják, mint ahogy mi azt hirdetjük. Sajnos, az ilyen egyes előforduló esetekben nem tudunk védekezni, de figyelmeztetjük és kérjük nb. olvasóinkat, hogy semmi szín alatt ne fizessenek többet a lapért, mint ahogy mi azt feltüntetjük. Még pedig:

S. H. S.-ban :

Tolnai Világlapja 12 dinár
Délbáb 6 „

Romániában :

Tolnai Világlapja 40 lei
Délbáb 20 „

Csehszlovákiában :

Tolnai Világlapja 6 korona
Délbáb 3 „

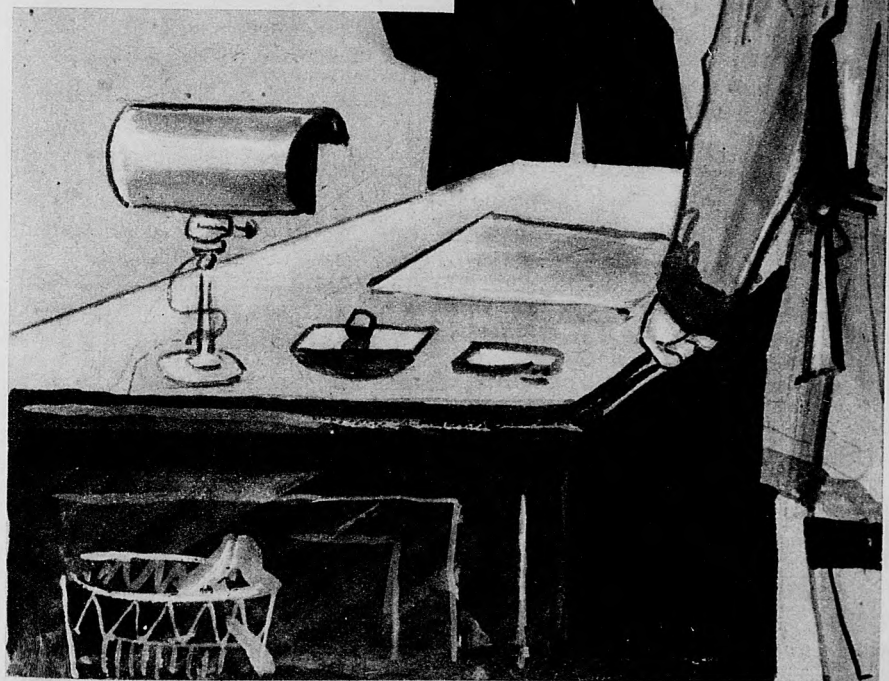
ségemre. Megtanítom magát az elegáns öltözködésre. Másképpen fog fészülködni, gondom lesz arra, hogy a mozdulatai finomabbak legyenek és megtanul néhány hatásos aforizmát. Majd odaadom Wilde és Shaw néhány könyvét. No, mi az, miért vág olyan kétségbeesett arcot?

— Kérem, mr. Gibson, én egész lelkemből ragaszkodom önhöz, nem akarok ellentmondani, de ha ilyen súlyos és egész lelki erőmet igénybe vevő feladatra kényszerít, amiről szó sem volt szerződésemtől, úgy arra kell kérnem, hogy legalább harminc fonttal emelje föl a fizetésemet havonta!

— Elég lesz tizenöt font is!

— Nem, mr. Gibson. Elvégre én dobom magam az erkölcsi fertőbe csak azért, hogy az ön rossz hírnevén ne essék csorba! Hogy azt higgyék, maga tiporja a nőket, pedig én teszem azt!

— Jó... majd még beszélünk a dologról. Most jöjjön, bemegyünk a városba, megkezdem a maga átalakítását!

— Elvégre én dobom magam az erkölcsi fertőbe

— Ilyen gyorsan?

— Ugyan, Graham, hiszen még így is el fog két hónapig tartani, amíg valamire vinni fogja!

Már éppen indultak lefelé a lépcsőn, mikor Romney jött velük szemben a lépcsőn. A kövér ember lihegett, szuszogott, az arca piros volt az izgalomtól.

— Halló, Gibson! kiáltotta már messziről. — Gratulálok! Ez pompás trükk volt!

— Micsoda? — kérdezte bámulva Gibson

— Az újsághirdetés!

— Hogyán, maga azt gondolja...

— Hogy maga tétette a lapokba! Természetesen! Mindenki azt mondja!

Gibson elvörösödött dühében.

— Megőrült? Hiszen fel vagyok háborodva. Éppen magához akartam menni, hogy felkérjem, intézkedjen azonnal, hogy a délutáni lapokban már feltűnő nyilatkozat jelenjen meg, melyben a színház igazgatósága kijelenti, hogy semmi köze sincsen ehhez az ízléstelen felhíváshoz és hogy Gibson úr a legnagyobb mérvű ízléstelenségnek minősíti a dolgot.

Romney kezét dörzsölte örömeiben.

— Nagyon jó, édes Tomym, nagyon jó! Csak minél nagyobb botrányt, minél élesebb hírlapi csata!

— Hallja — kiáltotta magánkívül Gibson, — az én bőrömre ne röhögjön és ne merészljenek botrányt csinálni!

— De hiszen, maga kívánta!

— Majd utánaérek a dolognak. Jöjjön, lenn az autóm, amint látom, a magáé is. Együtt megyünk a kiadóhivatalokba. Megtudjuk, hogy ki adta fel a hirdetést és hogy mi rejlik a dolgok mögött?

Néhány perccel utóbb már ott álltak az egyik nagy napilap kiadóhivatala előtt. Egyenesen a hirdetési osztály főnökéhez fordultak:

— Kérem, uram — kérdezte Romney, — ki adta fel ezt a hirdetést?

A főnök vállalt vont.

— Ki tudhatja azt? Egyébként megkérdezem az osztályvezető kisasszonyt. Főlemelte a házitelefónt és megkérdezte:

— Miss Olga, ki adta fel a mr. Gibsonra vonatkozó egyoldalas hirdetést? A Haas-féle hirdetési iroda. Köszönöm. Hallották uraim, hirdetési irodától kaptuk a megbízást.

Kifelé indultak, de Gibson az ajtóból zavartan visszafordult:

— Nem lehetne megtudni, hogy van-e már sok jelentkező?

A főnök mosolygott.

— Ah, persze, mr. Gibsont érdekli, hogy milyen nagy a nők érdeklődése. Ha óhajtja, ezt is megtudhatjuk azonnal.

Megint a telefonhoz nyúlt.

— Hirdetéskezelési osztály? Hány válasz érkezett a mr. Gibson-féle fel-

**Elromlott a rádiója?
Nem ég a villany?
Leszakadt a csillár?
Elfőrt a villanykapcsoló?
Egy kis olcsó csillár kéne
a gyermekszobába?**

Száz ilyen apró kérdés merül fel a háztartásban, amelyek mindegyike pár fillérrel megoldható. Lekiismeretesen és olcsón dolgozom és nagyon kérem, hogyha szükség merül fel, írjon egy levelezőlapot, küldje le a leányt, vagy fáradjon be az üzletembe. Nincs az a csekély munka, mit nagyon szívesen ne vállalnék.

Címem: **Schwarz Károly,**

hat. eng. elektrótechnikai vállalat
Budapest, VII, Dohány ucca 10 szám
Telefón: J. 352-37

VADEVEZŐSÖK KÖNYVE

A vízi túristasport hasznos tudnivalóit és szokásait tárgyalja ez a pompás, 128 oldalas kis kézikönyv. — Ne szálljon vízre enélkül, mert ez minden vadevezős kiskátéja. — Ára bérmentve 80 fillér. Megrendelhető a „Délbáb” kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 szám

hívásra? Mit mond? Hogy két kisaszszony állandóan csak a hirdetésre beözönlő válaszok rendezésével foglalkozik, hogy máris több száz levél jött? Köszönöm!

Nevetve fordult Gibson felé:

— Gratulálok, uram, Népszerűsége kétségtelen!

Mikor megint az uccán voltak, Gibson azt indítványozta, hogy menjenek egyenesen a Haas-féle hirdetési irodába. Romneynek ellenvetése volt.

— Legjobb, ha nem törődünk az egésszel és távoltartjuk magunkat. Ha végigjárjuk a lapokat és a hirdető irodákat, végül csakugyan azt fogják hinni, hogy mi mozgatjuk a sajtót.

— Ellenkezőleg — vélte Gibson, — így hangsúlyozzuk tiltakozásunkat!

A hirdető irodában azonban hiába jártak. Az igazgató sajnálattal jelentette ki, hogy nincs módjában, az ügyfelek neveit kiszolgáltatni.

— Mondja csak, Romney — fordult az uccán Gibson váratlanul a színház-

igazgatóhoz, — hogyan került tegnap este miss Overton a színpadra?

Romney nagy zavarban volt.

— Nézze, mr. Gibson — mondotta fanyarul, — bevallom őszintén, én vagyok a bűnös. Miss Overton megkért, hogy engedjem fellépni a színpadon. Azt mondta, hogy fogadásról van szó, valamelyik barátjánőjével fogadott. És én nem merem megtagadni a kérését. Hiszen tudja, édesatyja az elnöke a bennünket finanszírozó banknak!

— De miért nem szolt erről nekem?

— Sejtelenem sem volt, hogy önt ez a legtávolabbról is érdekli.

— Csekélység! Tudja-e, hogy tegnap este majdnem embert öltem?

— Jóságos Isten!

— Igen. Kis hija, hogy meg nem fojtottam miss Overton, aki üldöz engem és tönkre akar tenni. Most már megmondhatom magának: ez a hirdetés is az ő műve!

Romney rémülten nézett Gibsonra.

— De hát miért teszi ezt?

— Hogy került tegnap este miss Overton a színpadra?

— Azt akarja, hogy feleségül vegyem!

Romney olyan buta arcot vágott, hogy Gibsonnak minden bosszúsága ellenére mosolyognia kellett.

— No mi az, mi lelte Romney, elvesztette a hangját? Hát mit szól hozzá?

— Ennek a házasságnak nem szabad megtörténnie! — mondotta Romney. — Még csak az kellene — gondolta magában, — hogy Gibson feleségül vegye az elnök lányát. Hiszen ebben az esetben teljesen a nyakamra nőne, ő lenne az igazgató, nem pedig én. Már így is eléggé szemtelen és szeszélyes.

— Végre egy okos, megértő ember! — bölintott Gibson. Maga is belátja tehát, hogy ez képtelenség!

— Természetesen! Régi dolog, hogy a primadonnának nem szabad férjhez mennie, mert elveszti az érdekességét. Ugyanez áll a férjprimadonnára is. Ő sem nőülhet meg, hogy minden nő a magáénak tekinthesse.

Gibson megint előntötte a méreg.

— Micsoda? — kiáltotta. — Megőrült, Romney? Hát mi vagyok én? Vélem izgassák a fantáziájukat a spleenes milliárdos kisasszonyok és a vérszegény varrólányok?

— Nyugalom, Gibson! — csillapította Romney. Mire jó ez a nagy izgalom. Elvégre a foglalkozással jár, hogy tessék a nőknek!

— De nem én, hanem a művészetem!

— Tomy, ne nevetesse ki magát! Micsoda művészet? Kétezer estén keresztül napról-napra elénekeli azokat a hülye dalokat és ellejti ugyanazokat a táncokat. Nem akarok hízelegni magá-

nak, de azt csak belátja, hogy nem a szöveg érdekli az embereket, hanem maga!

— A művészetem! — harsogta még egyszer Gibson.

— No jó, nem mondom, hiszen jól csinálja és ügyesen! De a lényeg mégis csak az eleganciája, meg a megnyerő mosolya, a fehér fogai...

— Hallja! — kiáltotta vérben forgó szemekkel Gibson, — ha folytatja, leütöm magát!

— Tomy — mondotta fejét csóválva Romney, — maga valóban túlságosan ideges. Belátom, kissé túlerőltette magát. Néhány heti pihenőre van szüksége. Nem csodálom, én is képtelen volnék ezt a hülye revút éveken keresztül játszani. Változatosságra van szüksége. Talán nem is kell elutaznia. Most, a főszezónban ez amúgy sem volna lehetséges. Hanem tudja mit? Megkezdjük az új revű próbáit. Az új feladat és művészi probléma majd felűdítik! Knag és Newman, e revű nagyszerű szerzői már egy éve elkészültek munkájukkal. Gondolja meg, Tomy, milyen nagyszerű lesz: új kuplék, új táncok, új ruhák és új díszletek! Valósággal újjá fog születni!

— Azt hiszem, csakugyan jó lesz egy kis változatosság, mert már egészen meghülyülök és berozsdásodik az agyam. De ettől függetlenül, mr. Romney, óvakodjon máskor olyan meggondolatlanúságtól, mint amelyet tegnap tett. És mindenáron akadályozza meg, hogy miss Overton valaha még a közelembbe férközhessen!

(Folytatjuk)

Terítés tálalás

A szép tálalás a legegyszerűbb ételt is izletesebbé, gusztusosabbá teszi. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

DÁMA ÉS GAVALLÉR

című füzet kimerítt mindazokat a formákat, melyek a társadalmi érintkezésben a jó modornak és biztos fellépésnek elengedhetetlen kellékei. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér.

Nekoplalj, de légy karcsú

A helyes táplálkozás szabályai. Ára bérmentve 1 pengő 90 fillér.

Mind a három füzet megrendelhető:

Délibáb kiadóhivatalában, VII, Dohány ucca 12.

Week-end

Jókedvű polózók az angol tengerparton

Perifériák Week-endje

Week-end — ugye — sokféle van. A vezérigazgató úr például szombaton délben autójába ül és estére már énn van a *Semmeringén*. Így aztán az osztrák hegyek között töltheti el vidáman a hét végét.

A könyvelő úr motorkerékpárjára pattan és miután felülteti törvényes hitvesét vagy valóságos ideálját a háta mögé, begyújtja a motort és kiszalad a gödöllői erdőbe week-endet ünnepelni.

De vannak sokan olyanok is természetesen, akik itt maradnak a városban és itt töltik el az időt szombat déltől hétfő reggelig.

A pesti perifériáknak is megvan a maga week-endje,

noha lakói közül a legtöbben nem is tudják, hogy mi fán is terem az.

Mert például, ha az ember kiutogat vasárnap délután az ingenstrandra, ahol Óbuda mindkét nembeli aranyifjúsága élvezzi a week-end örömeit, hiába érdeklődik azután, hogy mi is az ő week-end-programjuk?

— Mi az a vikend? — kérdik ők.

Mikor azután felvilágosítjuk az aranyifjúságot a nemes angolok által bevezetett kitünő intézmény lényegéről, szívesen nyújtanak felvilágosítást.

— Hát kérem mi ilyenkor vasárnaponként, de aki teheti az már szombaton délután kijön ide az uszodához. Itt aztán

lublekolhatunk kedvünkre, a legtöbb persze csak a lábát lógatja.

— Csak óbudaiak járnak ide? — kérdezzük az egyik gyereket.

Ingeny (ablógatás Óbudán (Marsányi fotó))

— Hát jönnek ide Pestről is, még a Tripoliszból is néha, de

a szeplős Jocoó nem engedi őket fürdeni.

Csak ha adnak valamit...

Az interjú hírére az óbudai ifjúság vezére, a rettegett és nagyhírű „szeplős Jocoó” is előkerül. Ő azután részletesen informál bennünket az óbudai ingyenstrand körül keletkezett cserekereskedelemről:

— Hát aki hoz valamit, azt engedem fürödni — mondja napoleoni pózzal, — azaz hogy fürödni mindenki fürödhet, aki idejön, de nem a mi részünkre, ahol jobb a víz és ahol a hinta meg a trambulín van...

A cserekereskedelem tárgya, mint ahogy később megtudtuk: a *staub*. Staub alatt viszont köznyelven *cigaretta értendő*. Levente, Duna, Király vagy Simphonia.

— Aki nem hoz *staubot*, az menjen a hullámba fürdeni... — mondja Jocoó mély megvetéssel.

— *Eselleg mehel a Kalvin téri szökőkúthoz, amíg észre nem veszi a forgalmi*

rendőr! — adja a bölcs tanácsot egy másik.

Az óbudai ingyenstrandon kívül van még egy kedvelt week-endtelepe Pest aranyifjúságának. Ez a telep a *Stefánia úti Víztorony mögött, a villasorok végén kerül el*. Itt Angyalföld, Csikágó, Tripolisz és a fővároshoz tartozó egyéb „külföld” népe ad egymásnak találkozót. Főleg természetesen a fiatalok. Leheverednek a gyepe, a rongyos zsebek mélyéről előkerülnek a még rongyosabb és még zsirosabb kártyák.

A „zsugázás” mellett még a *gomboszás* nemes sportját is úszik a week-endező. Néha ugyan a „poénok” miatt parázs verekedés keletkezik az ifjak között, de hát hasonló „week-end mozgalomra” a Balaton mellett is van példa (lásd a siófoki pofont) — mégse történik katasztrófa. Különben is itt a Víztorony tájékán egy-két pofonból egyáltalán nem csinálnak kázust. Aki kapta, vagy visszaadja, vagy zsebre teszi — ennyi az egész.

A legnagyobb week-end-forgalmat azért mégis csak a jó öreg *Hűvösvölgy*

Zsugaszúr Angyalföldön (Harsányi fotó)

bonyolítja le szombat déltől vasárnap estig. Vasárnap pláne már kora reg-

Egy nagybajuszú vasárnapos póstást interjúvolunk meg itt a nagyréti szélén, aki egész családjával egyetemben vonult ki kirándulni. Aml nála annyit jelent, hogy

reggel nyolekor leheveredik a gyepre és alszik este hatig.

Csak éppen ebédelni meg uzsonnázni keltik fel.

— Én minden vasárnap ide jövök ki week-endezni — mondja (ő tudja, mi az a week-end), — az asszony is kijön meg a gyerekek is. Az aprók elhancurozhatnak a réten a karikával meg a labdával, *oszt a nagyobb lányomnak is akad itt udvarló elég, akivel elflangérozhat...*

Mert utóvégre a fiatalok számára mégis csak ez jelenti a week-end legnagyobb örömét.

A hűvösvölgyi nagyréti egész nap hangos a vidám vasárnaposok (mert ők vasárnapozásnak nevezik a week-endet) zsvajától. Estefelé megérkeznek közéjük a túristák is, akik a közeli

hegyekben mászkáltak egész nap és most holtrafáradtan vánszorognak le a réten. Ahol aztán öt perc alatt őket is felvidítja a már ottlévők boldog lármája. És már ők szaladnak a legfürgébben a röpülő labda után.

Itt ugyanis

a labdajáték keretén belül komlilító dolog az ismerkedés.

A hűvösvölgyi nagyréten ez a tradíció. Önagysága, ha nagyon unja magát, arra dobja a labdát „véletlenül”, amerre illető kiszemelt szeladon tartózkodik. Az úr azután kötelességének tartja, hogy a „véletlenül” elgurult labdát visszavigye — és rögtön megvan az ok a bemutatkozásra.

Este aztán mindenki elhagyja a nagyréti, vége a week-endnek: kezdődhet a villamosok megrohmozása. A réten már csak a zsiros papírdarabok maradnak, amelyek fehérre színezik a zöld gyepet.

De a rét ezért sem haragszik.

Mert a természet boldog, ha a pesti perifériák lakóinak ugyanazt a szolgálatot teheti, mint amiért a vezérgazgató úr Semmeringre utazik.

Forró délután a Hűvösvölgyben (Fotó Harsányi)

Felső sor: Peéry Piri és dr. Németh Antal a szegedi strandon, Vády Ilona Rügenben, Sacy von Blondel Badenben. Középen: Bodó Ica és Herczeg Jenő Abbaziában. Nádasy Margit a Balatonon és Szóke Szakáll családjával Budapest környékén. Alsó sor: Gábor Mara Portoroseban, Nagy Margit és dr. Dalnoky Viktor Bad-Gasteinben.

* VÍZI * IMBISZ *

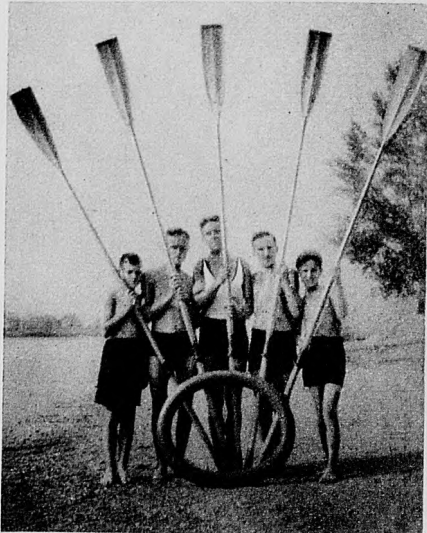
A megyeri csárdával szemben levő par-
ton, a budai oldalon, valamivel lejjebb
a Szentendrei-sziget déli csücskénél, van
a „Kumibri” csárda s előtte kikötve
néhány „Kumibri” nevű csónak. A régi
vadevezősök persze tudják, hogy mit
jelent ez a rejlélyes Kumibri szó, de mivel
új vadak is vannak, mivel továbbá egyik
estilap munkatársa a Dunáról írt riport-
jában fejesőválva torpant meg a „Ku-
mibri” előtt, mégis levezetjük rövid
genealógiáját:

A megyeri és budai part között sváb
csónakosok tartották fenn a forgalmat.
Menetrendjük persze nem volt, hanem
ha egyik partról a másikra akart átkelni
valaki s a csónak éppen a túlsó oldalon
tartózkodott, egyszerűen átordított:

— Kumibri! — Ami ékes sváb
dialektusban azt jelenti, hogy: „Komm
über” vagyis: „Gyere át!”

A legújabb pesti fürdő- és week-end-
telep valamivel a Kumibri-csárda (újja-
ban: szanatórium!) felett van, a Szent-
endrei-sziget alsó csücskénél szemben. Egy
villanylámpa-alkatrészeket készítő gyár
állította fel alkalmazottai részére. Állító-

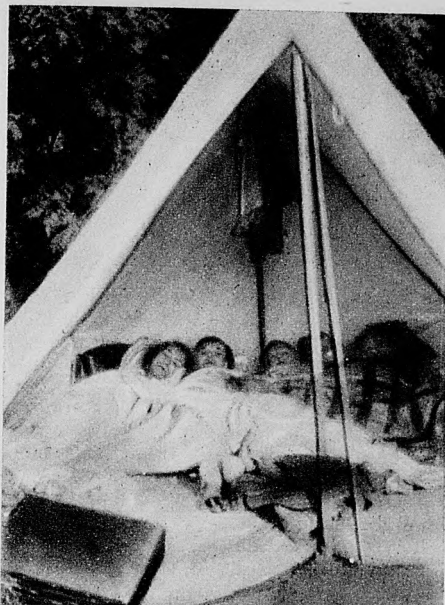
lag a főváros is terbe vette, hogy a tiszt-
viselőit magába foglaló Budapesti Sport

Szep poz. Bemutatják Arany, Bódog, Berán
(Bódog László felv.)

A B. T. E. turista szakosztálya Siófokon

A Vivó és Atlétikai Klub turista osztályának női csapata (Jenei István felv.)

Jól rendezett tömegjelenet egy londoni strandon

Egylet részére jövő nyárra csónakgarázs zsák egybekötött week-end-telepet létesít, amely egészen modernnek készül. A római part evezősei most azért imádkoznak, hogy bár az ő oldalukra kerülne a BSE strandja, mert akkor — saját embeire való tekintettel — talán megoldaná a főváros a római partra való (s ezidő szerint botrányos) közlekedést.

A vadevezős és partnernője kirándulnak. Félórai evezés után a lány meglát egy kis gummicsónakot és irigyen ezt mondja:

— Ennivaló ez a kis kaják . . .

További másfélórai evezés után a fiú meglát egy társaságot a parton, amint jóélvággyal falatoznak. És irigyen azt mondja:

— Ennivalók ezek a kis kaják . . .

A villanyosbliccelés és a Zeppelin-potyázás már régi trükk. Újabb is van: a dunai gőzhajón való lógás. „Lógás” nemcsak képletesen, hanem szó szerinti is értendő. Szent István napján történt, hogy mikor a jelfelé haladó gőzhajó Visegrád állomásáról elindult, két fiatalember ugrott fejest a hajóhoz, elkapta a kormánylapátot, felkapaszkodott rá és áthúzatta magát Nagymarosra.

En nyugodtan megállapíthatom.
Mert színházba és strandra is járok,
Hogy azok, kik a színpadon görögök,
Kint a strandon többnyire szlávok.

Herceg lettem Bohémiában

— Halló! Bohémia kabinetirodájával beszélünk?

— Igen, itt dr. Bodor igazságügy-miniszter.

— Mikor jelentkezhettek kihallgatásra?

— Kérem, lehet bármikor.

Azonnal elindultunk a kihallgatásra s minthogy Bohémia a „Délbáb” szerkesztőségétől jó tízpercnyi járásnyira fekszik, ezalatt az idő alatt megpróbáljuk röviden elmondani Bohémia történetét és földrajzát, ami mindeztideig a középiskolai tankönyvekből kimaradt.

Bohémia, „alkotmányos szabad királyi köztársaság”. Határa északon, délen, keleten és nyugaton a világűr. Főfolyója a bor, mellékfolyói a pezsgő és konyak. Lakosainak száma a legutóbbi népszámlálás szerint négyszáz, főfoglalkozásuk a birodalmi gyűlések rendezése.

Első trónfoszthatatlan uralkodója *gerzsényi és kiscsényi Geguss Dániel nyugalmazott rendőrfőkapitányhelyettes* I. Dániel öfelsége, mint trónalapító, a három pávatoll örökös és kizárólagos tulajdonosa. A trónon ma dicsőségesen uralkodó I. Vladimir király öfelsége ül (földi rangja szerint *Székely Vladimir nyugalmazott rendőrfőkapitányhelyettes*), Bergengócia királya, Dsungária khánja, a három nagy pávatollal.

Bodorvári dr. Bodor Géza, Bohémia igazságügyminisztere, a király főpecsétőre, Rue d'Agentai (Ügynök ucca) nagyherceg, vatikáni nagykövet és lipótvárosi kegyúr, a kis pávatollal, szívesen nyilatkozott a „Délbáb” részére.

— Mikor és milyen cézzel alakult Bohémia?

— Körülbelül harminc évvel ezelőtt erőskezű honalapítók fektették le Bohémia alapköveit. Bohémia nem a glóbuson, hanem a Mars-bolygón van,

ugyanis az a célja ennek a kis országnak, hogy polgárait kiszakítsa a földi bű és bánat karjaiból és egy régi, meghitt társaságban jó kedvet juttasson nekik osztályrészül.

— Az ország alkotmányos alapokon nyugszik. Alkotmányunk *gelsei Biró Zoltán* miniszterelnök emlékezőtehetségében van megörökítve.

Gyűléseket nyáron egy Gellérthegyi vendéglőben, télen az ügyvédi kör helyiségeiben tartjuk.

— Hogyan folyik le a birodalmi gyűlés?

— A birodalmi gyűlésre csak nevetve szabad jönni. A király megnyitóbeszédet tart,

Az eszem-iszom után a király kijelöli az est művészeit, akik szórakoztatják az alattvalókat.

— Lenne szíves kegyelmes uralmalhatatlan királyi köztársaságuk legjelesebbjeinek névsorát velem közölni.

— Trónkövetelő: *Dr. Oberschall Pál, udvari tanácsos*, egyetemi tanár, Abauj-Kassa nagyhercege a nagy pávatollal. Ellentrónkövetelő *Szenessy Aladár miniszteri tanácsos*, ősfrend granadai uralkodó herceg a nagy és középső pávatollal.

Grimbusz hadseregünk főhadvezére *péterfalvi Molnár Dezső ny. altábornagy*, Arragonia és Castilia királya a szent dárdával. Tengernagy és diktátor *Csécsei Nagy Imre ny. altábornagy*, összes óceánjaink legfőbb hadura, Hessen-Kassel és Baden Baden nagyfejdelme a costaricai briliánssal. Kultuszminiszterünk *Pakots József, nagy író, országgyűlési képviselő*, hajdarabadi maharadzsza és kurgisztani kukuchta. Ős főrend, a nagy pávatollal. Pénzügyminiszter *Hegedüs Gyula, sz. főv. adófőtanácsos*, birodalmi harpagon arkádia királya, a dardsilingi nagy csatabárdal. Országos főkapitányunk *Dr. Gergelyffy Gábor rendőrtanácsos*, Chille és Peru kacikája, a bengáliai tigriskacagány rendvitéze, negyvenez

karddal. Közművelésügyi miniszter **Márk Lajos festőművész**, az Újvilág örökös uralkodó herceg, Mars rendünk tulajdonosa, kétezer briliánsal.

Főrendjeink közt vannak még **Koncz János hegedűművész**, a Szent Violin rend tulajdonosa, **Istók János szobrászművész**, örökös babilóni toronyőrgróf, **csikszentmihályi Sándor Jenő pénzügyi főtanácsos**, brabanti herceg, köztársasági hóhér. **Dr. Kemény Aladár min. tanácsos**, pápai őrgróf, a farkaskutyarend vitéze.

— Kik a védangyalok?
— **Pálmay Ilka** olimpuzsi főpapnő, **Komlóssy Emma**, **Nagy Izabella**, **Linz Mártha** a Stradivarius hegedűrendünk és hangszálrendünk nagyhercegnői.

A kihallgatás végetér. búcsúznak az igazságügyminiszter úrtól, aki a király megbízásából Rotáció nagyhercegévé avat bennünket pávatollával és átnyújtja a „Délbáb”-rend magazin-keresztjét kétezer szedőgéppel és a mélynyomással.
V. Gy.

Ki?... Mit?... Hol?...

József Ferenc főherceg ősszel, amint halljuk, **Anna főhercegnasszonnyal** együtt Görögországba utazik és az október, november hónapokat Phaleronban tölti. Egyesek már azt is tudni vélik, hogy decemberben viszont Egyiptomba utazik a főhercegi pár.

Andrássy Géza gróf, a Nemzeti Lovarda elnöke az idén is kiállítja képeit az Ernst-múzeumban. A kegyelmes festő most is szorgalmasan dolgozik és idejének nagy részét a külföldi új irányú piktúra tanulmányozására fordítja.

Eszterházy Pál hercegről azt beszélnek a budapesti társaságban, hogy legközelebb házassági hírrel lepi meg a világot. Azt is beszélnek, hogy ez a hír egy fiatal angol ladyvel van összefüggésben, akivel a herceg legutóbbi londoni tartózkodása alatt ismerkedett meg és akivel azóta állandó levelezésben áll.

Karácsonyi Jenő gróf, a Máltai Lovagrend budapesti nagykövete az idén gyönyörű külsőségek közepette bemutatta palotájának kertjében **Bethlen Margit grófnő** pantomimjeit. Ugy értesülünk, hogy a gróf ezeket az előadásokat rendszeresíteni akarja és évenként legalább két előadást szándékszik rendezni.

Durini di Monza gróf Olaszország budapesti követe néhány napig **Bethlen István gróf** vendége volt Inkepusztán.

Teleky Pál gróf a tél folyamán néhány hetet Törökországban, Konstantinápolyban és Angórában akar tölteni.

Pletyka: A fiatal magnás este nyolc

órákor Siófokra érkezett, leült kertyázni, éjfélig húszezer pengőt nyert, beült kocsiába, átment az egyik közeli községbe, maga mellé emelte a fekete grófkisasszonyt és meg sem álltak Bécsig. Ugy halljuk, hogy az ügyből igen közeljövőben esküvő lesz.

Hohenthohe-Waldenburg Stefánia hercegnő Vichyben tölti a nyarat

Az autópályázatunk döntése

A Délbáb pályázatot hirdetett annak a kérdésnek a megoldására, hogy kinek van a legszebb autója Magyarországon?

A pályázat egyik legfontosabb feltétele így szólt:

„A pályadíjak kiosztásánál nemcsak az a szempont lesz mérvadó, hogy tényleg találó volt-e az ítélet, hanem az indokolás is elbírálás tárgyát képezi.”

Az autópályázatra beérkezett szavazószelvények a zsűri elé kerültek, amely a napokban hozta meg döntését. Eszerint

a kifizőtt díjak nem adhatók ki, mert egyik szavazó sem felelt meg a pályázati feltételeknek.

A zsűri véleménye szerint a szavazók a pályázati feltételeknek különösen a fent idézett pontját hagyták figyelmen kívül s azért döntött úgy, hogy a díjakat ne adjuk ki.

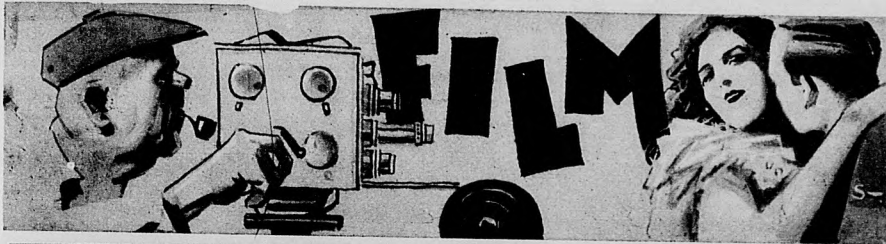
Mi azonban mégsem szeretnénk volna, hogy olvasóink buzgalma jutalom nélkül maradjon s ezért elhatároztuk, hogy az aránylag legjobbak között hatvan díszes kötésű regényt osztunk ki.

A nyertesek névsora a következő:

Róka András, Kolbenhaier Bertalanné pt. főig. neje, Opauszky Ilona, Galambos Jenő, Müller Arminné, Adorján József, Kohen Klári, Lang Róbertné, Papp Rezsőné, Kramolits Ilona, Engel László, Komlóssy Margit, Fucskó Pál, Mészáros Gyula, Höcht Károly, Péntes Sándor, Meződi Lajos gyls. ezr. közv. gp. szd., Vitál Jenőné, Eckhard Henrikné, Kádinger Antal, Kovacsics Elemérné, Róland Róbert, Alkér Borbála, Kalima Lajos, Grosz Gusztáv, Meissner Anna, Krémer Erzszi, Vigh György, Kohen Olivér, Verasztó Bálint, Siern Mórné, Ringwald Tuka, Rehrmann Ilonka, Ráska Erzsébet, Székyné Farnady Ilona özv., Schmieder Steffy, Kolbenhayer Pál Endre, Harcsa József, Graeff Rezsőné, Viola Valéria, Göbl Vera iparművésznő, Kádinger Antalné, Schön István, Farkas Imre, Höcht Gusztáv, Lukács József, Hazmann Gyula, Varga Lajos, Langer Magda, Szabó (Novell) István, Holcser Elek, Holczer László, Szalay Juliska, Kopjár Ferenc, Kolbenhayer Bertalan pt. főig., Kohen Oszkár, Galambos Jenőné szül. Tauszíg Olga, Lajtha Mihály, Benedek László.

Putty Lia és Bolváry Géza Londonban

Joan Crawford, akit nemrégiben vett el feleségül
Ifj. Douglas Fairbanks (Foto M-G-M)

VARGA MARI

ESETE A FILMMEL

Mindenekelőtt engedjék meg, hogy Varga Marit bemutassam önöknek. Varga Mari, férjezett Kalász-Szabó Gergelyné, jelen pillanatban 22 esztendő.

Egy Hatvan melletti kisközségbe való és élte a maga, speciálisnak egyáltalán nem nevezhető monoton életét az ura mellett.

Varga Mari

Aratni járt, meg kukoricát kapálni, esetleg legelőt kaszálni — úgy ahogy a többiek. Szép sudár, magas nő, messzire néző, elmélázó, barna szemekkel, hosszú ujjakkal és hosszú hajjal természetesen.

Ezt az értékét azonban talán soha nem fedezte volna fel, ha egy szép napon Szinben, Varga Mari kis falujában a kisbíró ki nem dobolja, hogy újfajta munkaalkalomra van kilátás. Valami bolond német jött a faluba és kihirdette, hogy a falu leányai, meg fiatal asszonyai, de a legények is, ha felveszik az ünneplő ruhájukat és elmennek „filmelni”, hát hat pengő napszámot kapnak.

Szóval Varga Marit is besorozták a sokszáz parasztstatiszta közé, aki

szerelője volt az Ufa tavaly készült nagy filmjének: a Magyar Rapszódilának.

A felvételek során történt, hogy a rendező Hans Schwartznak és Pásztor Bélának, az Ufa igazgatójának feltűnt a parasztstatiszták között Varga Mari. És minthogy ezek az urak nemcsak egyszerű szemlélői a szépnek, hanem elsősorban komoly üzletemberek, akiknek a „szép” nemcsak öröm, hanem egyúttal „business” is, azonnal

szerződötési ajánlatot tettek neki

és felajánlották Varga Marinak, hogy kivisziik Berlinbe.

Varga Mari akkor nem ment el velük — az ura nem engedte. A németek próbálták ugyan egy ideig kapacitálni, de azután más dolgaik lévén, ezzel is felhagytak és a felvételek befejeztével elutaztak.

Varga Mari otthon maradt. Egészesen, mély paraszti álmát azonban úgy látszik alaposan megzavarták a hollywoodi gyönyörűségek fantazmagóriái, amit a következmények elég ékesen bizonyítanak.

Történt ugyanis néhány nappal ezelőtt, hogy a Pesten vakációzó híres magyar filmszínésznő: Eszterházy Ágnes férjével: Harry Sarov berlini filmproducerrel lerándult pár napra Hatvanba és beautózták a környéket is. A környező falvakban, ahol a lakosok fantáziáját még mindig a Magyar Rapszódia felvételeinek emléke fűti, hamar híre terjedt, hogy újból „filmelők” jöttek Hatvanba. És egy reggel ünneplőruhába öltözve, úgy ahogy a „filmeléshez” illik,

Varga Mari beállított a Hatvanykastélyba,

ahol Eszterházy Ágnesék megszálltak. És elmondotta az ámuldozó filmembernek, hogy ő meggondolta a dolgot, meghányta-vetette az urával is — ő mégis hajlandó kimenni Németországba, de még Amerikába is. Pedig az nagyon messze van.

Harry Sarov ugyancsak megnézte az ajánlkozó filmsztárjelöltet és őt is megfogta az a fenséges nyugalom, ami ennek az egyszerű parasztmenyecs-kének lényéből kiáradt. És mivel ő is elsősorban üzletember — Varga Marit felhozta Budapestre, ahol néhány próbafelvételt készíttetett a falu szépéről. A próbafelvételek sikerültek és ebben a percben az a helyzet, hogy Varga Mari Harry Sarov és Eszterházy Ágnes társaságában

egy jelentős összegről szóló márkagázsiss szerződéssel a zsebében útban van Berlin felé.

Clara Bow

Mi történt?

Carmel Myers

Még mindig

Clara Bow Amerika legnépszerűbb filmszínésznője. A Daily News, az ismert amerikai napilap szavazást rendezett és ez a következő eredménnyel végződött: Clara Bow 18.063, Greta Garbo 14.552, Joan Crawford 5747, Bánky Vilma 3553, Nancy Caroll 3486 szavazat. Bánky Vilma a negyedik helyre szorult a népszerűségi listán, de ha azt nézzük, hogy öt népszerűbbnek tartják Mary Pickfordnál, Dolores del Riónál, Janet Gayornál és Colleen Moore-nál, akkor igazán büszkék lehetünk rá. A szavazás eredménye csak egyetlen filmszínésznő nevével okozott feltűnést és meglepetést. Ez a filmszínésznő Nancy Caroll, aki mindössze egy esztendő óta játszik nagy szerepeket és ma mégis az ötödik legnépszerűbb filmszínésznő.

„Az ő magánélete“

a címe Billie Dove legújabb filmjének, amelyet Korda Sándor rendez. Ez a film a FNP egyik legköltségesebb filmje lesz, mert a studio területén felépítették a newyorki Ritz Hotel mását.

Nemrégiben kiderült,

hogy Carmel Myers, a híres filmszínésznő magyar származású. A filmszínésznő nemrégiben ment férjhez másodszor. Férje: Hellman Blum losangelesi ügyvéd. Az esküvőn a nyoszolyóleányok a következők voltak: Bessie Love, Edith Mayer és Irene Mayer, Louis B. Mayer, az ismert filmgyáros leányai.

Él

Amerikában egy Aimee S. McPherson nevű nő, aki eddig „templomi színésznő” volt. Ez a hölgy ugyanis „papnője” volt a losangelesi Four Square Gospel nevű templomnak és tudni kell róla azt is,

hogy ezt az egyházat, amelyhez ez a furcsa nevű templom tartozik, ő maga alapította. A „papnő” főleg az egyház beteg híveinek gyógyításával foglalkozott, természetesen különböző kurzussal. Ez olyan szépen jövedelmezett neki, hogy Aimee kisasszony rövid idő alatt több mint egymillió dolláros vagyont gyűjtött. Két évvel ezelőtt egy kellemetlen kalandba keveredett. Egy szép napon ugyanis nyomtalanul eltűnt és amikor később megkerült, azt vallotta, hogy zsarolók elrabolták. Nem sokkal később azonban egy bírósági tárgyalással kapcsolatban kiderült, hogy nem rabolták el, hanem megszökött egyháznak a rádiókezelőjével. A zivataros múltú nő most ismét az érdeklődés központjába került: filmszerepet vállalt az egyik stúdióban.

Közel nyole hónappal ezelőtt történt,

hogy Los-Angelesben tragikus autószerencsétlenség érte Ligeti Lajost, aki egyike volt a legkitűnőbb amerikai magyar színészeknek. Az autókatasztrófa következtében Ligeti életét veszítette, társai közül pedig Pártos Gusztáv színész bordatörést, R. Tóth József vállcsonttörést, egy Kovácsné nevű magyar asszony pedig jelentéktelen sérüléseket szenvedett. A biztosítótársaság hosszabb időn keresztül hallani sem akart arról, hogy Ligeti Lajos özvegyének és a sebesülteknek kártérítést fizessen, most azonban mégis megtörtént a kiegyezés. Ligetiné 8300, Pártos Gusztáv pedig 1300 dollárt kapott.

A hollywoodi

Külföldi Ujságírók Szövetsége most tartotta meg hagyományos estélyét, amelynek műsorán a tradíciókhoz hűen a filmvárosban élő külföldi filmszínészek szerepeltek. Az estélyen Nils Asther, a népszerű svéd filmszínész svéd dalokat énekelt, Raquel Torres pedig Don Alvaradóval spanyol táncot lejtett.

Hírek * a szenzációk * sátosáiból *

Hollywood, 1929 augusztus. Ilyen ujdonságot csokorba kötni. Ime:

Hollywoodban mindig történik valami. Nem azért, mert a filmgyárak reklámirodái ontják a szenzációsabbnál szenzációsabb, természetesen, légből kapott híreket — és nemcsak azért, mert maguk a filmszillagok is kitalálnak történeteket, kalandokat és eseményeket önmagukról, hanem azért is, mert az amerikai filmparadicsom — ahol tízezrek és tízezrek harcolnak egymással szemben a pénzért és a népszerűségért — valósággal termeli az érdekességeket. Erdemes néhány

Dolores del Rio nem pöröl

Az utóbbi napokban talán Dolores del Rióról beszéltek a legtöbbet Hollywoodban. Az ismert mexikói filmszínésznő elvált férje — mint legutóbb megírtuk — néhány hónappal ezelőtt meghalt. Jaime del Rio gazdag ember volt és így természetes, hogy nagy vagyont maradt utána. Amikor felbontották végrendeletét, kiderült, hogy közel másfél millió dollárt hagyott hátra és ezt az összeget az édesanyja

Dolores del Rio

fogja örökölni. Természetes, hogy végrendeletében még csak meg sem említi Dolores del Riót, aki több mint egy esztendővel ezelőtt csúnyán faképnél hagyta őt.

A filmszínésznő jogtanácsosai hamarosan összeültek és kisütötték, hogy Dolores del Riónak joga van a horribilis összeghez és ezért azt tanácsolták neki, hogy támadja meg a végrendeletet és indítson pert volt férje édesanyja ellen.

Dolores del Rio a hollywoodiak legnagyobb meglepetésére kijelentette, hogy nem indít pert és egyáltalán nem reflektál elhunyt férje hagyatékára. Ezt az elhatározását azzal indokolta, hogy elég vagyona van és ilyen módon nem akar újabb vagyonhoz jutni.

A szép filmszínésznő nemcsak e

mi
jáb
há
sol
del
zöt
Ed
ho
vál
áll
Do

I
me
nő
vol
eze
utá
ehh
pel

Buster Keaton és Dorothy Sebastian setalovaglason (Fotó M—G—M)

miatt került az érdeklődés középpontjába, hanem azért is, mert Edwin Carewe házasságot kötött. Egy időben nagyon sokat beszéltek arról, hogy Dolores del Rio és Edwin Carewe rendező között nagy szerelem van és állítólag Edwin Carewe-nek tulajdonítható az, hogy a filmszínésznek annak idején elvált férjétől, sőt később határozottan állították, hogy Carewe feleségül veszi Dolorest.

Ezek a kombinációk azonban most megdőlték, mert Edwin Carewe megnősült, még pedig újból feleségül vette volt feleségét, akitől két esztendővel ezelőtt vált el. A filmvárosban ezek után nagyon kíváncsiak arra, hogy ehhez a házassághoz mit szól Dolores del Rio...

Szegény, szegény Buster Keaton...

Hollywoodban bizony furcsa világot teremtett a beszélőfilm. Sztárok, akik nemrégiben még fent voltak, hirtelen lecsúsztak és ismeretlen emberek, akiknek még a nevét sem hallották azelőtt, máról-holnapra hírességek lettek. Ki hitte volna, hogy egyszer eljön az az idő, amikor egy olyan filmszínész is, mint Buster Keaton, megbukik? ... Pedig így történt. Néhány nappal ezelőtt mutatták be az egyik nagy hollywoodi filmszínházban a híres komikus legújabb filmjét, amely olyan csapnivalóan rossz volt, hogy a közönség nagy része még a film lepergése előtt elhagyta a nézőteret. Ezt a bukást egyszerűen így indokolják a hollywoodiak:

— Szegény, szegény Buster Keaton . . . már te is kimentél a divatból . . .

Ez az indokolás valószínűleg nem egészen állja meg a helyét, mert Buster legújabb filmje elsősorban azért bukott meg, mert rossz volt, másodsorban azért, mert néma . . . És mivel a mai beszélőfilmes világban az amerikai közönség kizárólag a hangosfilmekért rajong, még a jó némafilmek is egymásután megbuknak.

A bukásba természetesen a legkevésbé maga Buster Keaton nyugodott bele és máris elhatározta, hogy legközelebb egy beszélőfilmben fog szerepelni. Azt reméli, hogy ezzel kiköszörül a csorbát és egyúttal azt is bebizonyítja, hogy még nem „ment ki a divatból . . .”

Megint baj van Tom Mix-szel

Ugy látszik, hogy Tom Mixre alaposan rájár a rúd. Már régóta beszélnek arról, hogy a világhírű és körülrajongott film-cowboy elvesztette kivívott pozícióját és ezért Mix úr elhatározta, hogy még mielőtt véglegesen megbukik, hátat fordít a filmnek.

És a híres színész, aki húsz esztendővel ezelőtt a *Miller Brothers* cirku-

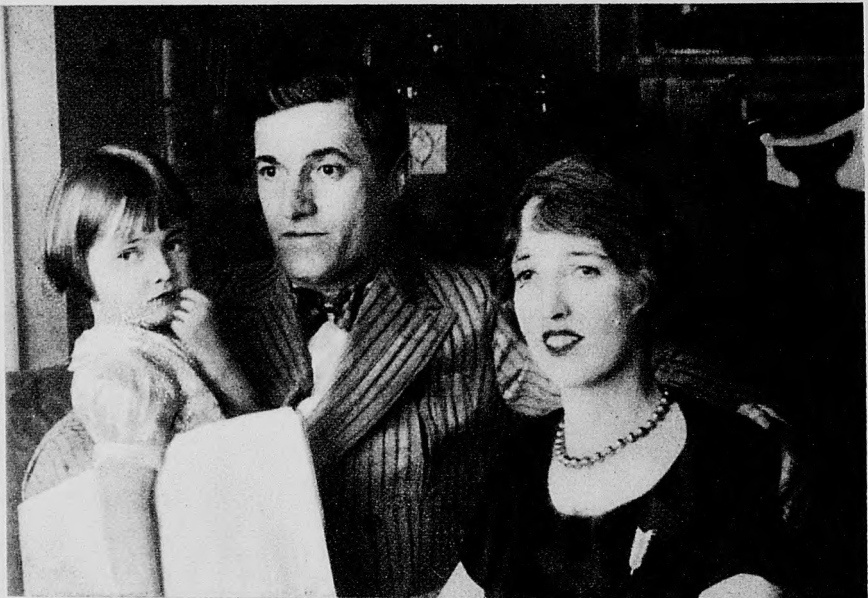
szában dolgozott heti tizennyolc dollárért, most ugyanehhez a cirkuszhoz szerződött, mert ezentúl csak a cirkusz porondján akarja bemutatni tudományát. Most azonban nem heti tizennyolc dollárért szerződött el, hanem heti hétezerhatszázért . . .

Mix azonban nem lépett fel a Miller-cirkuszban, hanem habozás nélkül egy másik cirkuszhoz szerződött el, mert ez a vállalat heti tizenötezer dolláros gázsit ajánlott fel neki és Tony lovának. A Miller-cirkusz emiatt pert indított ellene.

Ez az újabb per igazán nem rendítette meg Tom Mixet, mert emellett még éppen elég pere van neki. Az adóhivatal, amely nemrégiben még százezer dollárt követelt tőle eltilkolt adó címén, most már 112.000 dollárért perli őt és lehetséges, hogy amíg a tárgyalást megtartják, ez az összeg még nagyobb lesz.

Egy divatos hollywoodi betegség

A legdivatosabb hollywoodi betegség az autószerencsétlenség. Alig múlik el hét, hogy valamelyik híres filmsztárt összetört tagokkal vagy a legjobb esetben csúnya zúzódásokkal kórházba

Tom Mix felesége és kisleánya, Thomasina társaságában

AZ ANTENNA HIREI

Kétszázharminchétezerötszázharminckettő volt a magyar rádióelőfizetők száma július elsején, ami azt bizonyítja, hogy a nyári hónapok alatt sem csökkent az érdeklődés a rádió iránt.

A legelső gramofónlemezeket közvetítették az amerikai állomások az elmúlt héten, amelyet Edison engedett át az amerikai Studiók számára. A közvetítés — talán mondanunk sem kell — igen gyengén sikerült, amelynek kizáróan a régi lemezek voltak az okai.

Rádiószemafórt talált fel egy osztrák mérnök, amelyeket már a közel jövőben fel is állítanak az egyes népesebb vasúti átjáróknál. A rádiószemafór egy gramofónból, egy erősítőből és egy magas póznára felszerelt fotocellából áll, amelyre ha fény világít, rögtön megszólal és hangosan figyelmezteti a közeledő autót, hogy a sorompó le van eresztve.

Byrd kapitány expedíciójának rövidhullámú adója eddig több mint 150.000 szavas újsághírt és ötezer szavas magántáviratot adott le a déli sarkról a 12.000 kilométernyire fekvő New-Yorknak.

Rádiós rendőrsztagot alakítottak Párizsban, akik elsősorban az engedély nélkül működő rádiózókat fogják kikutatni. Ezenfelül természetesen szolgálatba állítják őket a gyors cselekedetekre szoruló bűnügyekben is. A rádiós rendőrsztag természetesen képtávíróval is fel van szerelve.

Rádiókészülékekkel szerelik fel a legközelebbi jövőben az összes budapesti és vidéki kórházakat, ahogy ezt a legutóbbi közkórházi konferencián az egybegyűlt orvosok határozatilag kimondották.

A képtávíró sehol sem örvend nagy népszerűségnek a rádiózók körében és az adóállomások éppen ezért mindent elkövetnek, hogy valamiképpen fokozzák az érdeklődést. Berlinben például e héttől kezdve az esti fóműsor előtt az előadás szereplőinek és a szerzőknek fényképeit továbbítják képtávíron.

A newyorki Hudson-folyamra vitte ki a mikrofont a rádió riportere, hogy a nyári evezős életről minél precízebben számolhasson be hallgatóinak

Rádió a Riviera-express étkező kocsijában

NEMZETI TÁNCOK

Nincsen olyan hely a széles világon, ahol ne táncolnának az emberek. Az amerikai jenki éppúgy táncol, mint az angol gentleman, az orosz muzsik éppúgy, mint a francia márk, táncol a spanyol lovag és táncol a kínai magyar fiatalember és táncol a kínai kuli, a hottentotta, a néger, a szerecsen, a japán, az kétségtelen, hogy minden nemzet fia táncol.

Csakhogy mit táncol?

Ma már az is bizonyos, hogy a civilizált nemzetek fia táncolnak egy-egy internacionális táncot, amely elindul — mondjuk — New-Yorkból vagy Párizsból és végigszáguld az egész világon.

Az úgynevezett mondaine táncot minden civilizált nemzet fia nemcsak tud, de kötelességének is tartja tudni, sőt jól tudni. Amikor a boszton volt divatos, mindenütt bosztonoztak, amikor shymmi volt divatos mindenütt, mindenki tudott shymmizni.

Orosz tánc (Sonja fotó)

Amikor a charleston hódította a táncolni vágyó embereket, mindenki ambicionálta, hogy megtanuljon jól charlestonozni.

Spanyol tánc (Sonja fotó)

Hogy honnan indulnak el a divatos táncok, az persze nem fontos, ma már leginkább a tengerentúlról, de hogy minden civilizált nemzet rögtön átveszi és kultiválja, az tény. Persze a mondaine táncok nagyon is alá vannak vetve a divatnak. Nagyon rövid ideig élnek, alig egy-két év alatt kitombolják magukat, hogy aztán helyett adjanak egy még újabbnak és raffináltabbnak.

A világtáncok tehát nagyon is változóak, elég egy ügyes reklámtrükk, amit talán egy agyafurt táncmester valahol Párizsban kitalál s máris jön az új slágertánc.

Talajuk és létjogosultságuk csak a nemzeti táncoknak vannak. A nem-

zeti
van
vágyó
nema
form
dene
alábl

A
nista
rozni
is me

bár
ciául
mind
az t
zétne
pedig
szerő
nem
Egy
Ez a
tanu
ciák,
nem
az e
rá n

Ne

het

U
csár
tellá
tánc

Hollandi tánc (Sonja fotó)

zeti táncoknak, amelyekben benne van az illető nemzetnek karaktere, vágya, szenvedélye. Természetesen, a nemzeti tánc maga is változtatja a formáját, az sem örökéletű, de mindenesetre a nemzeti táncok élete legalább is egy emberöltő.

A nemzeti táncokat a professzionista táncosok el szokták ugyan koprozni, mint ahogy a magyar ember is megtanul — némelyik — franciául bár sohasem fog gondolkodni franciául, éppúgy a nemzeti táncot minden jellegzetes karakterében csak az táncolhatja jól, aki annak a nemzetnek fia. A magyar csárdást, amely pedig — látszólag — a világ legegyszerűbb tánca, más nemzetből sosem fogja úgy rogni, mint a magyar. Egy lépés jobbra és egy lépés vissza. Ez a csárdás és mégsem tudják megtanulni sem az angolok, sem a franciák, sem a németek. Legalább nem tudják úgy megtanulni, hogy az ember a csárdást táncoló idegéről nem ismerjen, hogy ez — ideg.

Nem minden nemzet büszkélkedhet azzal, hogy van — nemzeti tánc.

Ugyebár ismerik a magyarok a spanyol csárdását, a spanyolok a tüzes tarantelláját, az oroszok érdekes nemzeti táncát. Különös karakterisztikus táncuk van a tiroliaknak, a skótoknak. Egy egész földrész romantikája van benne az annyira jellegzetes egyiptomi táncban.

A néger emberek magukkal hozták a dzsigget. Nincs az az emberfia, aki a néger dzsiggeléssel fölvehetné a versenyt.

De nem tudunk róla, hogy például az angoloknak vagy németeknek volna olyan nemzeti táncuk, amelyeket csak ők táncolnának s amelyeket nem lehetne elsajátítani?

*
A tánc minden nemzetben benne él, a tancot sohasem lehet kiírtani a nemzetek életéből. A tánc az öröm, a jókedv, a vígság legeklatánsabb kifejezője. A modern kor nemcsak a tancot, hanem a táncokat is átforgalmazta. Tíz évvel ezelőtt különös volt, ha egy harmincéves ember tancolt, ma az sem csodálatos, ha hetven éves ember terpszihoze lovagja lesz...

Bemutatunk egynéhány nemzeti táncot, a tüzes spanyol, a szilaj orosz, a bájos holland, az exotikus egyiptomi, mind-mind jellegzetes arculatát adják annak a népnek, amely kreálta a táncot s amely ápolja és táncolja.

„JU-ESZ-É“

Amerikai dráma egy felvonásban. Irta: Kelen László

Zenéjét szerezte: Erdőssy László

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizáróan Dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1. szerezhető meg. (Copyright 1929. by Dr. Alexander Marton, Budapest)

Szereplők: {
 Gatyaj Pesta
 Igazgató
 I. Rendőr
 II. Rendőr
 I. Rab
 II. Rab
 III. Rab
 IV. Rab
 Pénzbeszedő

Szín: Az amerikai Sing-Sing fegyház kivégzőterme. Elöl, jobboldalon a nagy villamosszék. Háttérben egyvonalban négy börtönfülke, mindegyikben egy-egy rab ül. Baloldalt hatalmas villanykapcsoló. Hajnal van. Halvány fény a négy kis cellaablakon szűrődik.

1. JELENET

Rabok: (Ének.)

Elsuhant egy éjszaka, elszállt egy álom

Édes álmkép.

Álmodtam egy szőke lányról, boldogságról.

Minden álom szép.

Rab: Megcsókoltam százszor szájon én is.

Ugy éget lágym halvány fényed, hát sosem ér véget

Már ez a regény.

Habár az ég is úgy mosolyog ránk, Mégis sir-zokog a szánk.

Hajnal, te gyönyörű hajnal, te szomorú hajnal,

Te halvány fény.

(Tánc. Tánc után vissza a fülkébe.)

MÁSODIK JELENET

Rendőr (balról jön): Jó reggelt. Good Morning. Guten Morgen.

Rendőr (jobbról jön): Morgen.

Rendőr: Na máma nehéz napunk lesz. Szegény Gatyaj Pesta, beültetjük a villamosszékbe és schlusz — vége van.

Rendőr: Istenem, de szép idők voltak, mikor még együtt dolgoztunk. Mindennap akadt egy kis bankrablás.

endőr: Mért, talán most nem érzed jól magad a Sing-Sing fegyházban, akkor mért maradtál itt, mikor etelt a 6 évéd?

Rendőr: Amiért te. Ugy megszoktam ezt az áldott jó helyet, hogy nikor letöltöttem a büntetést, beálltam rendőrnek.

endőr: Ebben igazad van. Nincs semmi ennél szebb hely a világon.

Íma lesz a lába ha Dr. Merleson szőrtelenítőt használ

A
PESTI HIRLAP

UJABB KEDVEZMÉNYE ELŐFIZETŐI SZÁMÁRA

**KEDVEZMÉNYES
NYARALTATÁS**

MIELŐTT ELHATÁROZNÁ, HOL TÖLTI A NYARAT,
KÉRJEN FELVILÁGOSÍTÁST A PESTI HIRLAP
UTAZÁSI ÉS FÜRDŐSZTÁLYÁTÓL
(V. KER., VILMOS CSÁSZÁR
ÚT 78, I. EME-
LET)

I.

(2. Ének.) Rácsos ez a fal és a kapu tár
Ez sohasem volt baj, édes
apukám.

II. Rendőr: Ámbár itt a rács, busuljon
a ló,
Mert ez nem vitás itt,
hisz nyilvánvaló, hogy:

Refr. (együtt):
Sing-Sing fegyház csudajó egy hely,
Oda az ember szívesen megy, hej!
Mert ott a világ szörnyen sze-
parált ám.

Sing-Sing fegyház csudajó egy hely,
Puha a priccs ott, selyem a fekhely,
Házbért vagy adót senki sose rótt
ránk.

De arról sajnos mit sem tehetek én,

Amióta a történelem nőit ismer,

azóta ismeretes a nők az a törekvése, hogy
testének tökéletességeit mennél jobban feltün-
tesse és esetleges fogyatékoságait lehetőleg lep-
lezze. Minden kérdésre ad választ és minden
kozmetikai ügyben hasznos útbaigazítást és
tanácsot ad ez a két kötetből álló kis kézikönyv.

Néikülözhetetlen minden nőnek!

Mindkét kötet ára bérmentes küldéssel 1 pengő
60 fillér. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivata-
lában, Budapest, VII, Dohány ucca 12 sz.

Máshova lakni, hogy nem mehetek
én.

Sing-Sing fegyház csudajó egy hely,
Oda az ember szívesen megy, hej!
Mert ott a világ szörnyen sze-
parált ám.

II.

I. Rab: Olyan kitünő ez a cu ki hely,
Aki ide jó, az sosem vá-
gyik el.

II. Rab: E falon belül akad olyan
rab,
Ki öt éve ül és még tizet
marad, hisz:

Refr.:

Sing-Sing fegyház stb. stb.

(Tánc. Tánc után)

II. Rendőr: Hiszen minden rendben
volna, csak szegény Pestát ne kéne
kivégezni ma. (Külről zene.)

I. Rendőr: Hallod már, hozzák is.
Jaj de szép ez a muzsika, biztos a
Tocsából van.

II. Rendőr: Milyen tocsából? Hol
van itt tocsa?

I. Rendőr: Hát abból, amit a Putyini
irt.

II. Rendőr (nem érti): Ja?!

HARMADIK JELENET

(Chopin gyászindulójának hangjai mel-
lett bevonultak Gatyaj Pesta és az Igaz-
gató.)

Gatyaj (elegánsan vasalt rabruhában,
monoklival, selyemzsebkendő a szí-
varzsebben): Szervuszatok gyere-
kek (kezet fog a rendőrökkel).

II. Rendőr (törli a szemét).

Gatyaj: Na ne srj, semmi az egész.
Egy perc. Kibirod.

Igazgató (kezében az ítélet): Felszólít-
tom a vádlottat, miszerint saját
akaratából üljön bele a villamos-
székbe. (Csend. Gatyaj suttog a
rendőrökkel.) Nem hallja? Mi-
szerint saját akaratából üljön bele
a villamosszékbe.

Öatyaj (megfordul): Miszerint?

Igazgató: Igen.

Gatyaj: Csak nem gondolja, igazgató
úr, hogy ön előtt leülök. Nem vagyok
olyan neveletlen. Foglaljon helyet
If you please.

Igazgató: Üljön le.

Gatyaj: Jól van, legyen magának
igaza (le akar ülni).

Rendőrszék: Várj csak, Pesta (letörli a székét). Így ni.

Gatyaj (tehl): Na gema, gema. Mi lesz? Mért keltett fel ilyen korán hajnalban? Mit akar?

Igazgató: Fel fogom olvasni az ítéletet.

Gatyaj: Engedje hallanom.

Igazgató (olvas): A mai napon a Ju-esz-é nevében (abbahagyja), álljon fel.

Gatyaj: Nem állok.

Igazgató: Álljon fel, ha az állam szent nevét olvasom.

Gatyaj: Miért? Mit tehet nekem az állam?

Igazgató: Mit? Ugy leülteti, hogy nem lesz benne köszönet.

Gatyaj: Engem? Hiszen én már ülök.

Igazgató (olvas): A mai napon a Ju-esz-é nevében...

Gatyaj: Hopp! Várjon. Ju-esz-é ez más. Akkor felállok. (Feláll.) Miért nem mondta mingyárt?

Igazgató (olvas): A mai napon a Ju-esz-é nevében Gatyaj Pesta new-yorki születésű...

Gatyaj: Pardon. Mátészalkai.

Még így is megmondom ki vagy!
Nem a szemed keresem, hanem a lelked.
Megtudom, ha látom, mit olvasol, mert
csak a címét kell látnom, hogy ezek
a Tolnai-kiadványok.

Igazgató (kijavítja): Tehát mátészalkai születésű amerikai állampolgárt negyven esetben autórablásért egyenként két évi, negyvenegy esetbeli bankrablásért egyenként három évi börtönbüntetésre. Hetvenhét esetben rablógyilkosságért egyenként kötéláltali villamosszékre, tehát összesen 403 évi börtönbüntetésre és drótkötéláltali villamosszékre, valamint, ami egy amerikai állampolgárra nézve a legsúlyosabb (hangsúlyozva) 15 évi hivatalvesztésre ítéltetett. (A hivatalvesztés szónál mindhárman elszörnnyülködnek.) Van valami kifogása az ítélet ellen?

Gatyaj: Kérem, nem lehetne abból a 403 évből valamit lealkudni?

Igazgató: Nem lehet.

Gatyaj: Hármat.

Igazgató: Nem lehet.

Gatyaj: Kettőt.

Igazgató: Semmit, egy felet sem. Más nincs?

Gatyaj: Kérem, amiatt a hivatalvesztés miatt most nem iratkozhatom be az egyetemre.

Igazgató: Csak amiatt?

Gatyaj (habozva): Igen.

Igazgató: Látom az arcán, hogy hazuzik. Mi az utolsó kívánsága?

Gatyaj: Kérem, komponáltam egy dalt a börtönben, a haverokat már betanítottam rá, ezt szeretném elénekelni.

Igazgató: Tessék.

Gatyaj: Gyerünk.

(3. dal.)

I.

Bár az életem bús,
Mint higlevű hús
És pechben oly dús.
Ám, ha szőke kislány
Jönne felém tán,
Odaságja a szám.

Refr.:

Ejnye be' kacér édes,
Ez kicsim ezer' rémes,
Mert aki kacér, tot zicsi facér lesz.
Bár ez a divat máma
Flórtól a modern dáma.
Ám ez a szeszély egy kicsit veszélyes
De a maga pici pisze orrán látszik,
isten uccse, szeret
Hát mit játszik, lóvá ugyse tehet
Engem galambom, mert más kalandom lesz.
Yes, ha velem így tesz.

Ejnye bé' kacér édes
Egy kicsim azér' rémes,
Mert aki kacér, tot zicsi facér lesz.

II.

Fő, egy bjutifull nő
És de nagyon köll
Egy bjutifull görli.
Bár, mind csapodár már,
De ha másra kacsint,
Okos férfi csak int.

Refr.: Ejnye be' kacér stb.

(Tánc. Tánc után.)

Gatyaj: Na, hogy tetszett?
Igazgató: Nagyszerű volt. Gratulálok.

Na most üljön szépen bele.

Gatyaj: Jó van öregem, nem fogunk
összeveszni (leül).

Igazgató (II. Rendőrhöz): Kapcsoljon.

II. Rendőr (átmegy a másik oldalra a
kapcsolóhoz).

Gatyaj: Szervusztok gyerekek. Gatyaj
Pesta megkrepál.

II. Rendőr (kapcsol: dörgés, villám-
lás).

Kórusban (Mátészalka gyászbán van
zenéjére).

I.

Sing-Sing fegyház gyászbán van
Gatyaj Pesta halva van,
Sing-Sing fegyház gyászbán van,
Gatyaj Pesta halva van.

Gatyaj (felül a villamosszékből): Ga-
tyaj Pesta halva van (vissza-
hanyaglik).

II.

Kórus:
Pedig de jó szive volt,
Embert soha nem gyilkolt.
Az a hetvenhét bankár,
Azokért meg nem nagy kár.

Gatyaj (felül): Azokért meg nem nagy
kár (visszafekszik).

(Nagy zokogás.)

NEGYEDIK JELENET

Pénzbeszedő (be): Kérem, az igazgató
urat keresem.

Igazgató: Tessék, én vagyok az.

Pénzbeszedő: A villamostársaságtól jöt-
tem a pénzért. Már három hónapja
nem fizettek egy vasat sem.

Igazgató: Kérem, most nem érek rá.
Jőjjön a jövő héten valamelyik szer-
dán.

Pénzbeszedő: Én ide többet be nem
teszem a lábam. Minket többet
nem csap be. Már tegnap este ki-
kapcsoltuk az áramot és amíg a
tartozást be nem küldi, így is
marad. Szolgája. (Elrohan.)

I. Rendőr (ébredési Gatyajt): Pista,
hallod? Nem vagy meghalva, élsz.

Gatyaj: Ugyan ne ugrass.

I. Rendőr. Ha én mondom neked, Pesta,
elhiheted. Nem volt kifizetve a
villanyzámla és így már tegnap
kikapcsolták az áramot.

Gatyaj (felkel): Nekem mingyárt gya-
nus volt, hogy nem tüzel semmit,
de azt hittem, ez attól van, hogy
meghaltam. (Igazgatóhoz.) Na,
áldja meg az ég. Én megyek. (In-
dul.)

Igazgató: Hová megy?

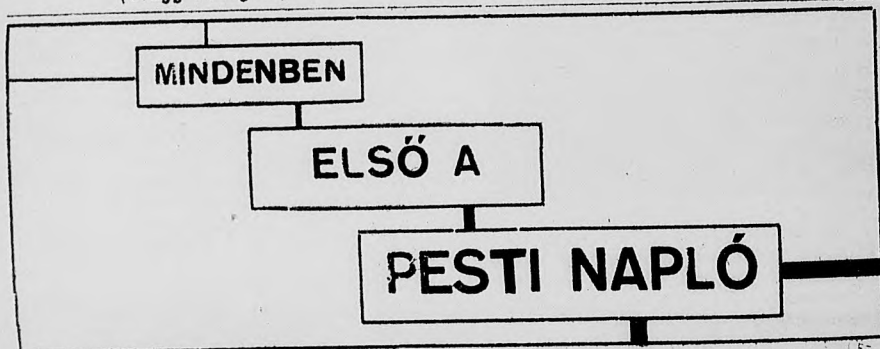
Gatyaj: Semmi köze hozzá. Ahová
akarok. Én kvitt vagyok az állam-
mal, kivégeztek, schlusz! Jó estét.
(Indul.)

Igazgató: Várjon csak. Előbb ülje
le a 403 évet.

Gatyaj: Igaz. Szívesen. A Sing-Sing
fegyházban akár 4000-et is. Ne
mondja rám senki, hogy nincs
ziccflassom.

Finálé: Sing-Sing fegyház
Csudajó egy hely stb.

(Függöny.)

NOKTURNO

Irta: Lakatos László

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizáróan Dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV. Bécsi uca 1. szerezhető meg. (Copyright 1929. by Dr. Alexander Marton, Budapest)

Személyek: { Császár
Livia

Bulyovszky uccai ház homlokzata. Balról egy autó eleje. Csöndes őszi szél

Császár (leszáll a kocsiról): Parancsoljon.

Livia (bent a kocsiában): Mi ez! Én nem szállok ki. Nem én! (Kiszáll.) Hol vagyunk?

Császár: Nem tudom.

Livia: Hogy hogy nem tudja? Hiszen maga vezette a kocsit.

Császár: Nézze Livia. Nagyon-nagyon kérem, legyen okos.

Livia: Miért legyen okos? Hol vagyunk?

Császár: Ne legyen gyerek.

Livia: Hol vagyunk? Hallja, ha... ha a lakása előtt...

Császár: Nem itt lakom.

Livia: Hanem?

Császár: Bulyovszky ucca 1.

Livia: És most hol vagyunk?

Császár: Igazán nem tudom. (Kis zseblámpával rávilágít a hátszámra.) Bulyovszky ucca 1. Ez a véletlen! Erre igazán nem voltam elkészülve.

Livia: Én igen. Csirkefogó! Hát ez az a nagy, az a halálos szerelem! Az a rajongás. Az a tisztelet.

Császár: Igenis, ez tisztelet

Livia: Haulja, kérem.

Császár: Tisztelet: az őszinteség. Más ember azt mondaná, jöjjön fel, igyon meg velem egy csésze teát és én becsületszavamra, nem nyúlok magához egy ujjal sem.

Livia: És maga talán nem ezt mondja! **Császár**: Nem! Én azt mondom, Livia, legyen az enyém és én elveszem feleségül.

Livia: Hülye!

Császár: Itt állok, komikus vagyok, a lábam fázik, nyakamba fúj az őszi szél és én mégis azt mondom magának: Livia, nagyon szeretem. Livia, legyen a feleségem... Mit mond maga erre?

Livia: Adjon egy cigarettát!

Császár (kinál): Parancsoljon. Halálósan szeretem magát. Ebből az aranyvégűből vegyen. Legyen a feleségem. Igen?

Livia: Adjon tüzet.

Császár (gyufát gyújt): Legyen a feleségem. (A szél eloltja az égő gyufát.) Ez a buta szél... Miért nem akar a feleségem lenni? (Gyufát gyújt, elalszik.) Várjon, talán így menni fog. (Leveszi kalapját, benne gyújt gyufát.) Kérem, gyorsan, míg a szél el nem fujja.

Livia (rágyújtott): Köszönöm.

Császár: Századszor: akar a feleségem lenni?

Livia: Házasság. Hogyne. Mert olyan jó volt az első, hogy attól mingyárt gusztust kaptam egy másodikra. Eh... (Eldobja az égő cigarettát.)

Császár (fölvesszi, tovább szívja).

Livia: Csak boltoslegények tudják ezt a szentimentalizmust. Tovább szívja a földről a cigarettát. Vagy komédiázik?

Császár: Bár tudnék. (Mélyen.) Szeretem.

Livia (kikapja kezéből a cigarettát. Rátapos): Nagy félreértés, barátom. csúnya félreértés.

Császár: Tessék?

Livia: Nekem nem csendes, mély szerelem kell.

Császár: Hanem?

Livia: Kirakat. Megbújni egy szoba mélyén azzal, akit szeretünk? Szép lehet. De nekem most a korzó kell, a Ritz. Hotelhall, bár, pletyka. Beszéljenek rólam. Telefonáljanak. Ujjal mutogassanak rám. Nekem fájjon.

Császár: Magának fájjon?

Livia: De úgy, hogy az uram jajgasson.

(Hirtelen.) Akarja, hogy megcsókoljam?

Császár (feléje megy): Livia!

Livia: De nem itt. Ezer ember előtt, boldogan. Délben a korzón, este az Opera előcsarnokában, hétfőn a filharmonikusoknál.

Császár: Nem parancsol mingyárt egy népgyűlést? Randevú a Tattersalban?

Livia: Elég. Vigyen a Ritzbe.

Császár: Ehes?

Livia: Ott még vannak emberek. Lásanak, terjesszenek. Vigyenek híriül. Az uram jajgasson. Magda haljon meg... Nos?

Császár: Nem vagyok játék.

Livia: Csodálom. Egy férfi?

Császár: Elég! (És hirtelen elkapja és szíjon csókolja.)

Livia: Csirkefogó.

Császár: Legyen a feleségem.

Livia: Örült! Férfiak. Az ember a száját nyújtja nekik és mingyárt a kezét kéri.

Császár (egészen közel hozzá): Livia!

Livia: (hátrál): Menjen! Menjen!

Császár: Ne féljen, nem bántom. Jöj-jön fel. Odafenn... És aztán nem megy el tőlem soha-soha többé.

Livia: Jön a Ritzbe?

Császár: Még mindig? (Hirtelen.) Hát nem bánom. (Órájára néz.) Most negyed egy. Egyig a Ritzben, de utána...

Livia: Zsaroló! Úgy, nem jön, ha...

Császár: Csak ha megígéri, hogy...

Livia: Semmit sem ígerek.

Császár: Akkor... (Gesztus.) Végtelenül sajnálom.

Livia: Én nem. (Az autónál terem. Kurbliz.)

Császár: Mit csinál?

Livia: Megyek. Végre valami hasznát veszem a sofőrvizsgámnak. (Már a bakon ül.) Reggel megkapja a kocsiját.

Császár: Kilencig használhatja. Előbb nincs rá szükségem. (Kapun csönget.)

Livia: Mit babrál ott a kapun?

Császár: Csöngetek. Jó mulatást!

Livia: Szép álmokat. (Kocsi elindul.)

(Függöny.)

APRÓHIRDETÉSEK

Apróhirdetési árunk a következők: Minden szó egyszeri beiktatása 10 fillér. Az első és minden vastagon szedett szó duplán számít, a legkisebb hirdetés, mely 10 szóból állhat 1 pengő 10 fillér. A hirdetések díja postabélyegben is beküldhető. Vidéki hirdetőinket kérjük, ha postautalványon küldik a pénzt, a hirdetés szövegét olvashatóan írják az utalványszelvényre. — Jelígis leveleket csak a megfelelő nyugta ellenében adja ki a kiadóhivatal.

HÁZASSÁG

Nemesen gondolkodó úriembernek segítőtársa lenne az életben vidéki úrileány. Komolytalan jelígis levelekre nem válaszolok. Vállalkozó szellemű úriemberek írjanak „Ritka kincs” jelígre a kiadóba.

Intelligens, komoly fiatalember existenciáját biztosító házasságot kötne. Leveleket „Hozomány, vagy apanage” jelígre a kiadóba kér.

23 éves szőke elvált úriasszony úriember ismeretségét keresi házasság céljából. Jó elhelyezkedésben lévő úriemberek leveleit „Kifogástalan” jelígre a kiadóba kérem.

Harmincas férfi keresi 22-24 éves úrihölgy ismeretségét házasság céljából. Válaszokat „Művészlék” jelígre a kiadóba kér.

Furesa hirdetés! 25 éves színész, aki megelégedte a színházi intrikákat, férjhez menne igazi úrhoz. Vállalkozók leveleit „Búcsú a színpadtól” jelígre a kiadó továbbít.

TÁRSULÁS

Jól menő vendéglői üzemhez társulna tőkével reprezentáló nyugdíjas. Választ „Méltóságos” jelígre a kiadóba kér.

Vidéki autófuvarozási üzemhez társulna saját kocsival rendelkező úriember. Válaszokat „Meglévő üzem” jelígre a kiadóba kér.

ALKALMAZÁS

Sofőr, aki az egész országot ismeri, Budapestre vagy vidékre állást vállalna. Választ „Hozzáértő” jelígre a kiadóba kér.

Fiatal, művelt úrileány társalkodónak ajánkozik. Vidékre is elmenne. Szíves megkereséseket „Úri bánásmód” jelígre a kiadóba kér.

KÜLÖNFÉLE

Club részére hetenként egy estére keresünk helyiséget budai belterületen. Ajánlatokat „Sportclub” jelígre a kiadóba kérünk.

ADÁS-VÉTEL

Kifogástalan állapotban lévő perzsaszőnyegeket keres megvételre privát vevő. Részletes ajánlatokat „Diszkrécio” jelígre a kiadóba kér.

Teljes irodaberendezést keresek jó állapotban, pénzszekrénnel, írógéppel. Ajánlatokat „Szep-temberre” jelígre a kiadóba.

Szerkesztői üzenetek

Az olvasók köréből nap-nap után egész tömeg olyan kérdés érkezik, amely válaszra szorul. Csak olyan levelekre küldünk választ, amelyekhez mellékelve van egy megcímezett és felbélyegzett levélboríték. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: a „Délbáb” kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Miss Amerika. Címe nem áll rendelkezésünkre. Németül nem tud. — Szőkik az asszony. Szeptember 1-ig a Budai Nyári Színházhoz címezzé, szeptember 1-től a Fővárosi Operettszínházhoz. Dolly ad autogramot. — *Expedite*. Solthy György a Nemzeti Színházhoz szerződött. Budapesten van. — *Titok*. 1. IX, Kinizsy uca 2. Nagyméltóságú Miniszter Ur. 2. Zilahy Irén címe: Váci uca 76—78. Válaszol. — *Tenor*. Forduljon énektanárhoz, aki megállapítja, hogy hangja alkalmas-e a további kiképzésre. — *Virginia*. Nálunk még nem mutatták be a kért filmet. Nem azonnal, csak esetleg egy-két év múlva. Igen, van ilyen iskola, de oda nagyon nehéz bejutni. — *Költő*. A verseket nem közölhetjük. Forduljon közvetlenül az illető színházhoz. — *Érdeklődő*. Az angol filmgyártás még nagyon fiatal, mert csak nemrégiben fogtak az intenzív munkához. Csakis angolul. Német gyárnál próbálkozzon. — *Filmrendező*. Azt, hogy hogyan kell filmet rendezni, itt ebben a rovatban nem

ismertethetjük, forduljon valamelyik berlini filmgyárhoz. Lillian Harvey szőke. — *Vidéki asszony*. Budapesten tartózkodik. Jelenleg nincs szándékában máshová szerződni. Nem biztos. Igen. Küldje be szerkesztőségünkbe, majd meghíráljuk. — *Joan Crawford*. Egy Lon-Chaney-filmben is szerepelt. Két évvel ezelőtt mutatták be nálunk. Akkor nem volt sikere. Címe: Metro—Goldwyn—Mayer-Studios, Culver City, California. — *Augusztus*. Születésnapjára virágot vagy legfeljebb bonbont ajándékozzon. Köszönjük az elismerést. Zilahy Irén címe: Váci uca 76—78. Csak mende-monda. — *Favorit*. Evelyn Brent asszony. Címe: Paramount—Famous—Lasky-Studios, 5451, Marathon Street, Hollywood, California. John Gilberté: Metro—Goldwyn—Mayer-Studios, Culver City, California. Mindenesetre megpróbálhatja. Angolul. Nem kell válaszbélyeget küldenie.

Előfizetési ár:

¼ évre 3 pengő 50 fillér, ½ évre 7 pengő.
Ausztriában példányonként 60 Groschen.

Budapest, VII, Dohány uca 12

Szerkeszti: POGÁNY JÓZSEF

Kiadótulajdonos: TOLNAINYOMDAI MŰ
INTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT

Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

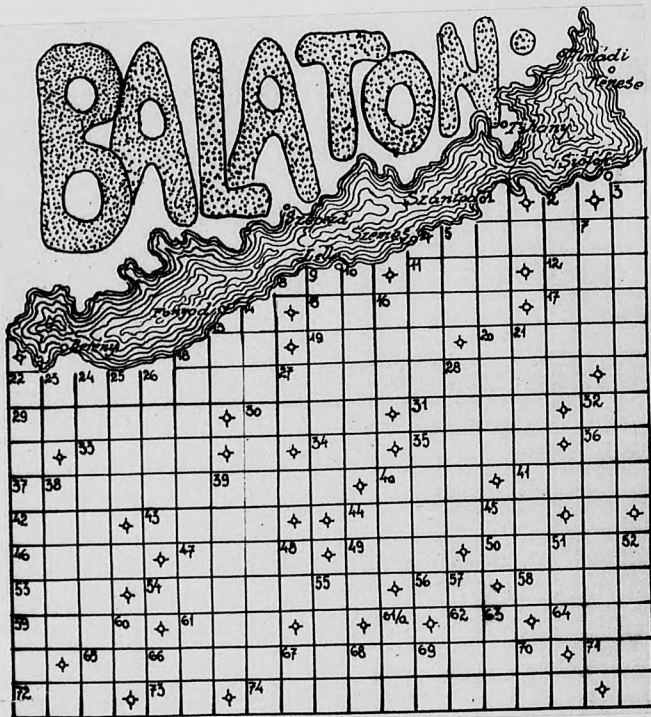
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—50

A szolnoki kiállítás szenzációja a

Szolnoki Gőzfűrészt Rt. pavillonja

Kis fejtőő — nagyoknak *

Vízszintes sorok: 4. A Balaton partján sok van 8. Mázol 11. Ave, magyarul 12. Fordítva: tászf, más szóval 13. Görög betű 15. Hajra is mondják ritkás helyett 17. Sírfelelraton van 18. Pl. kettő 19. Idegen hosszímérték 20. ... Vesta (Zorvoszter tanait tartalmazza) 22. Pl. Siófok 24. Díszit 30. Torok népiesen, tréfásan 31. Minden embernek van 32. Vidéki megszóllítás 33. Érezzük 34. Fordítva összetett mássalhangzó 35. Mindenki... az ajándéknak 36. Allati férőhely 37. Szólásmondás, amely a kedéllyel és az idővel kapcsolatos 40. Óreg ember (ékezet pótlással) 41. Nem duett 42. Férfinév 43. Romlott élelem jelzője 44. Kalapáccsal teszi 46. Madár — latinul 47. Tengeri fürdőhely 49. Hím állat 50. Orosz város, mely a világháborúban is sokat szerepelt 53. Német névelő 54. A völégény a menyasszonyt 56. Azonosan hangzó betűk 58. Ilyen díj is van 59. Földmunka 61. Fordított ének 62. Orosz folyó 64 Lengyel folyó 65. Aki későn érkezik a pályaudvarra (3 szó) 71. Duplán véve bányaváros 72. Latin nyelvtani rövidítés 73. Vigyáz 74. Női ruhaanyag (fon).

Függőleges sorok: 1. Ilyen támadás is van 2. Gyümölcs (ékezetihával) 3. Edison is az (ékezetihával) 4. Betakarja a testet a strandon 5. Fiatal arcra mondják 7. Nyári szín 9. Bátoratlan, naív, tudatlan 10. Aki fürdőhelyre megy, az... 13. Fűtűlős isten 14. A „jó” ba-

rátuló a másikkra (roszszul képzett szó) 16. Község neve 18. Úgyes nő tartalékban tartja (ékezetpótlással) 21. Álmos teszi 22. A nyári lakások... most már nem okoz gondot 23. A. a. a. 24. Féltekeny férj bizony sokszor még... hogy megtudjon valamit a feleségről (3 szó) 25. Óreg bor 26 Pápai viselet 27 Fordítva Monte Christo szigete 28. Halászszer szám 32. Koszordás költőnk szerint az eperfa lombja teszi 38. Fára, fogra mondjuk 39. Színeszőnök vezeték neve 40. A két névelő (fordított sorrendben) 44. Sporteszköz 45. Ektelelen idő 48. Csont latinul 51. Vadászige 52. Fordítva alföldön sok van 55. Fordítva sportember teszi 57. Görögbetű, melyből a magyar „jottányi” szó keletkezett. 60. Tagadó szó 61/a Folyó neve 63. Tamaszkodunk rá, de vertünk is vele 66. Építőanyag 67. Fordított rag 68. Zenei rövidítés 69. A 40. függőleges fele 70. Személyes névmás.

33. számunkban közölt boxkeresztrejtvény helyes megfejtése. Víz-

szintes sorok: 1. Avató 7. Jó 9. Marok 10. Hódol 12. Es 13. Ka 14. Keh 15. Ruha 18. Mn 19. Itó 21. Taps 23. Karos 24. Áso 25. Áso 27. Ens 29. Gelb 31. Trener 37. Suly 38. Erő 40. Breck 41. Va(án) 42. Ve 43. Nit (tin) 44/a. Zeke 46. (T)ve(t) 47. Ring 49. El 50. Kés 52. Csöveket 54. Ney 55. Re 57. Sz. 58. Kb. 59. Keres egyenes 62. Er 64. Ak 66. Vetés 67. Nit (tin) 68. Lábmunka 73. Angol 74. Európai 75. Ir 77. Bler 78. Eber 79. Tu 80. Ló 81. Világ 83. Neu 84. Pontozóbíró 85. Tó.

Függőleges sorok: 1. Amerikában 2. Vasútas 3. Ar 4. Toka 5. Oka 6. Bók 7. Johnson 8. Ol 11. Dempsey 16. Horogütés 17. Ót 20. Cselez 22. Áa 26. Tunney 28. Széles 30. Brech 32. Rb. 33. Ezeket 34. Nevezés 35. Eeetes 36. Rk 37. Sving 39. Okó 42. Veretlen 44. Ik 45. Ev 48. Gyengén 51. Számoló 53. Eke 56. Keleti 60. Eb 61. Niobe 63. Ráun 65. Kupon 66. Va 69. Er. 70. Na 71. Kiló 72. Rigó 73. Arat 75. Ivó 76. Rib (bír) 77. Bar 82. Lí.

Angol nyelvian

kezdők számára. Ara bérmentve 70 fillér. Megrendelhető: a „Délbáb” kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12